

Projekt bavorského souseda uvažuje o obnově bazénu

Ti dny před začátkem nového školního roku se na Městském úřadu konalo veřejné zasedání. Projednávaly se už také záležitosti spojené s nadcházející zimní sezónou. Zastupitelé schválili podání žádosti do operačního programu pro vzdělávání a konkurenceschopnost na projekt Revitalizace charakteru města Železná Ruda jako horského letoviska cestovního ruchu uprostřed šumavské přírody. Projednávaly se důležité body s regionální i nadregionální platností. Zastupitelstvo

schválilo pořízení, respektive aktualizaci Rozvojové strategie Železnorudska a územní studie jako podklad pro tvorbu nového územního plánu města. Město dále podá žádost o dotaci na vybudování cyklostezek v rámci projektu Cyklistické trasy a cyklostezky Železnorudska, zejména pokud jde o nadregionální cyklotrasu 33 – šumavská magistrála a na vybudování nového Sborového dvora Železná Ruda. Na tomto projektu se město bude podílet financováním 15% náklad. Město Železná Ruda se připojilo k výzvě Svazu měst a obcí a vyzývá správu NP a CHKO Šumava k likvidaci krovové kalamity a znovuočtení turistických tras na území národního parku a CHKO Šumava. Zajímavou informací byla prezentace majitele sportovního obchodu, lyžařské školy a penzionu v Bavorské Rudě pana Pöschla, týkající se výstavby prádelny v Železně Rudě a znovuočtení krytého

bazénu v Bavorské Rudě spolu s obnovou malé vodní elektrárny. Projekt by měl být atraktivní regionu pro turisty a pro zvýšení počtu pracovních míst. Rodina Pöschlova vlastní v těchto letech už jednu prádelnu, která je šetrná k životnímu prostředí. Elektrárna by pracovala na základě nové technologie TUM a byla by základním krokem k otevření bazénu v Bavorské Rudě, který v době svého provozu patřil k nejvyšším lákadlům Železnorudska. A je to nabídka další aktivity: Sitour Ruda nabízí projekt e-turismu v oblasti západní Šumavy. Výsledkem tříletého projektu by byla tzv. karta hosta se slevami pro návštěvníky Šumavy (tak je tomu v sousedních bavorských letoviscích), rezervační systém v regionu a internetová prezentace na portálu jihozápadní Šumavy podobná jako je tomu například v Krkonoších (www.krokonose.eu).

Milan Kříž, místostarosta města

Vzácná návštěva v Železně Rudě

V sobotu 3. září 2011 navštívil naše město vzácný host, pan Hartmann, svobodný pán z Bechtolsheimu se svou velkou rozvíjenou rodinou, která čítala ca 30 osob. Kdo tento host byl? Je to potomek rodiny Nothaft z Wernbergu z matřiny strany. Rod Nothaft se na Železnorudsku objevil kolem roku 1627. Zastával u dvorského dvora ty nejvyšší funkce. Zasluhou Johanna Heinricha II. Nothafta z Wernbergu bylo

Železnorudsko, které hrab nazýval „ta moje divočina na Železném potoce“ připojeno k českému království. Rodina Nothaft držela Železnorudsko až do roku 1757, kdy přešlo do držení hrabete Wenzla z Klenové. Graf Johann Heinrich byl iniciátor a mecenáš stavby našeho kostela, který byl dostavěn v roce 1732 a stojí dodnes.

Do nově vymalovaného kostela, (vymalování nechalo udělat město Železná Ruda a Technické služby provedly úklid a nezbytné opravy) se vzácná návštěva přišla podívat kolem 17. hod. Před kostelem se hosté přivítali se starostou města a kastelánkou paní Kováčovou. Ovšem největší ekvapením je teprve ekvalo uvnitř slavnostně vyzdobeného kostela, kde je zpíváno a hudbou na varhany přivítal Železnorudský smíšený sbor. Poté hosty přivítal starosta Michlem Šnebergem, který mimo jiné připomněl zásluhu Nothafta o náš kostel a předal hostovi knihu Šumava – Bavorský les, lidé-život-sousedé. Poté host pan Hartmann oficiálně poděkoval za všechny

přivítání, které bylo pro něj a jeho rodinu milým překvapením. Ve svém krátkém projevu nezapoměl na svého historika a na závěr nás ujistil, že jeho návštěva našeho města nebyla ta poslední. Poté Lidmila Kováčová seznámila hosty s historií kostela a ukázala jim dobové obrázky. Pan Hartmann se omluvil, že nestihl osobně poděkovat Železnorudskému smíšenému sboru za krásné vystoupení – tak iníme za něj!. Na tomto místě se sluší také vyslovit velký dík paní Antoňové, paní Aškové a paní Kováčové, které se postaraly o slavnostní výzdobu kostela a celou akci zorganizovaly.

Text a foto: Václav Chabr

Bývalou rotu Debrník Plzeňský kraj nechce

Osud bývalé pohraniční roty Debrník, která patřila k nejvůlejší v západní Šumavě, je nejasný. Plzeňský kraj totiž na přelomu srpna a září oznámil, že objekt pohraniční roty nechce a investovat do jeho revitalizace nebude. Budovy tedy nadále zůstávají ve vlastnictví Ministerstva vnitra. Stará rota Debrník sídlila v bývalém zámku zaniklé obce Debrník, v pastevnických domcích byli ubytováni důstojníci a několik vojáků SLA (hláskáři PVOS), později byla rota přestavěna a modernizována. Po roce 1989 tu bylo sídlo Pohraniční policie, dnes jsou objekty opuštěné. V roce 2010 zastupitelé Plzeňského kraje schválili záměr objekt koupit.

Zaniklý zámek stál v obci asi kilometr vzdálené od Železné Rudy. Původně zde bývala skelná huť patřící k sousednímu statku Železná Ruda, kterou koupil roku

1776 v etn. okolních pozemků s lesy Jan Jiří Hafenbrädel a roku 1785 ji odkázal své dce Marii Alžbětě. Po Hafenbrädlech patřil Debrník od roku 1828 rodině Ábel, po níkolika dalších majitelích získal statek roku 1852 Jan Antonín Ziegler. Později se jeho majitelé opět několikrát vystřídali, po roce 1945 připadl státu. Debrnický zámek založila roku 1779 Marie Alžběta Hafenbrädelová, jak dokládá nápis nad vchodem do kaple. Po ní byl název přilehlé osady Alžbětín. Tvořila její obdélná patrová budova krytá mansardovou střechou, v jejímž užším, severním průčelí byl patrový nástavec s arkýřem zakoněným osmibokou vřetou s cibulovitou bání. Debrnický zámek sloužil po roce 1945 r. zněmým účelům. Jeho využití bylo limitováno tím, že ležel v hraničním pásmu. To se mu nakonec stalo osudným. Nepomohlo mu ani ocenění památkářů,

podle nichž to byla jedna z mála dochovaných budov, připomínajících sv. toznámé skládání, které se v bývalém Královském hvozdu rozvíjelo od konce 15. do začátku 20. století. Přestože byl zachován v relativně dobrém stavu, jednotky pohraniční strážeho na podzim 1989 zlikvidovaly. V místech, kde stával, je dnes alej stromů.

“Když dneslov k putuje Šumavou a zavítá do míst, kde v drsných podmínkách Šumavy sloužili lidé, mísí se v jeho mysli často protichůdné myšlenky,” napsal Pavel Kolátor v článku Po stopách šumavských pohraničních rot. „Na jednu stranu je to odpor k nesmyslnému politickému údu, na druhou stranu obdiv k lidem, kteří za dlouhých zim, za podzimních vytrvalých deštů vydrželi na dlouhé hodiny střežit státní hranici.“

-rh-

Usnesení pro Šumavu

Na našich stránkách pravidelně přinášíme informace o ní a aktivitách předsedů rámcem Železné Rudy. Tak jsme od začátku sledovali petici Zachraňte Šumavu. Na srpnové schůzce se jí zabýval Senát Parlamentu České republiky a dnes vám nabízíme celé znění usnesení k této petici. (Dále k tématu na str. 11)

SENÁT PARLAMENTU ČESKÉ REPUBLIKY 8. FUNKČNÍ OBDOBÍ 311. USNESENÍ SENÁTU z 11. schůzky, konané dne 4. srpna 2011 k Petici zachraňte Šumavu /senátní tisk č. 84/

Senát

I. bere na vědomí

petici „Zachraňte Šumavu“, která byla předána Senátu Parlamentu ČR 9. 5. 2011;

II. konstatuje, že

zpravodaj Výboru pro územní rozvoj, ve své jediné zprávě a životní prostředí provedl příslušná šetření ve věci petice uvedené v bodě I;

III. podporuje

takové postupy dotčených orgánů a státních institucí, které povedou k zastavení ekologické kalamity, což vyžaduje zájem ochrany krajinného rázu i ve veřejném zájmu zabránění rychlého rozpadu stromového patra ve II. a III. zónách Národního parku Šumava;

IV. podporuje

úsilí orgánů a státních institucí, které zajišťují dodržování platných zákonů v Národním parku Šumava a chrání osoby i majetek občanů;

V. Prohlašuje,

že Národní park Šumava musí sloužit všem občanům České republiky a žádná ze skupin občanů si jej nesmí nárokovat pro sebe;

VI. žádá

vládu ČR, aby se zasadila o naplnění nařízení vlády č. 163/1991, kterým byl Národní park Šumava zřízen, a to zejména:

1) uchování a zlepšení jeho přírodního prostředí;

2) zachování typického vzhledu krajiny,
3) využití území Národního parku k turistice a rekreaci nezhoršující přírodní prostředí;

VII. žádá

vládu ČR, aby zajistila, že závazky ujednány obcím před vyhlášením oblasti Národního parku Šumava chráněným územím byly bezvýhradně naplněny;

VIII. žádá

vládu ČR, aby urychlila přípravu zákona o Národním parku Šumava;

IX. žádá

Ministerstvo životního prostředí ČR o přešetření zákonnosti rozhodnutí č. 18517/ENV/06 - 972/620/06 z 5.3.2007 a o přešetření žádosti o jeho zrušení;

X. žádá

Ministerstvo životního prostředí ČR, aby zajistilo reprezentativní zastoupení legitimních skupin občanů (včetně obce, ochrana lesa, obce, atd.) v odborných orgánech Národního parku Šumava;

XI. žádá

Ministerstvo životního prostředí ČR, aby o dalším postupu ve věci informovalo Výbor pro územní rozvoj, ve své jediné zprávě a životní prostředí Senátu Parlamentu ČR, nebo členové Výboru pro územní rozvoj, ve své jediné zprávě a životní prostředí budou problematiku obsaženou v petici sledovat a vyjadřovat se k ní.

Milan Štěch v. r., předseda Senátu Petr Šilar v. r., ověřovatel Senátu

Policie radí - informuje

Neopatrnost nahrává lapky

Vážení tenáři, již před dvěma měsíci, když začínala letní sezóna, jsem vás informoval, jak by se měli všichni zachovat, aby se nastali obětí majetkové trestnéinnosti. Zároveň jsem uvedl, že uvítáme jakoukoli spolupráci, že chystáme posílení výkonu služby v odlehlých lokalitách formou cyklohlídek apod. V tomto čísle nabízím malé krimiohlednutí za touto sezónou, nebo paradoxně nejenom moje rady, ale rady Policie R, vyslyšela a řídí se jimi jenom hrstka.

Jako základní útvar Policie R jsme oproti minulé letní sezóně museli bohužel ešit celkem 12 vloupání do motorových vozidel, kdy si poškození nechali své věci ve vozidle a ty se staly lákadlem pro zloděje. Tak se doplácí na vlastní neopatrnost. O tom jsme se přesvědčili i na místě, protože zdánlivě sportovní taška, která se povodně nacházela v nezakrytém zavazadlovém prostoru vozidla, skrývala pouze povinnou výbavu vozidla, o kterou pachatel po otevření neprojevil zájem a pohodil ji nedaleko. Majiteli tak nevznikla sice žádná škoda na odcizených věcech, ale pachatel způsobil škodu na vozidle za cca 5 000 Kč. Příklad svědčí o tom, že pachatel bere jenom to, co je v jeho zorném poli, a naopak nevnímá do žádného vozidla, které nenabízí v cíli jako výkladní skříň obchodu. Zájemem letního pachatele byla zejména elektronika, sportovní vybavení, ruce a finanční hotovost. Největší lákadlo pro lapku pšlo ve dnech 30. a 31. 7.

2011, kdy si pachatel vyhlédl akci Dowhill Cup na Špičáku provázenou velkou koncentrací účastníků závodu na jednom místě i velký počet motorových vozidel. I když jsme byli připraveni a prováděli v rámci příslušného výkonu služby maximální kontrolu vytipovaných míst a objektů, nepodařilo se nám ochránit majetek všech osob, které na akci přijely. Pachatel se v této době vloupal do čtyř motorových vozidel, kde napáchal spíše větší škodu na vozidlech než na odcizených věcech.

Dále jsme ve dvou případech ešili odcizení jízdních kol v autocampu v Železné Rudě. To i přesto, že v rámci prevence je dohodnuto, že provozovatel upozoruje svoje hosty, aby nenechávali své věci ve vozidlech nebo v tomto případě i na vozidle. K informaci hostů zde mají k dispozici leták Policie R, který radí, jak ochránit svůj majetek a jak postupovat. Osudná se stala lehkomyšlnost těchto mladíků, kteří si svá jízdní kola ponechali nepřímo na vozidle s tím, že mají uzamykatelný značkový nosič THULE a schovávat tak nic nebudou. Ráno, když se vzbudili, neměli na vozidle ani svá jízdní kola, ani značkový uzamykatelný nosič THULE. Přímo u služební hlídka podobně jako pachatel tipuje vozidla, která by se mohla stát terčem útoku, a vnučuje jim více pozornosti. Tyto vozidla se však jenom po Železné Rudě nachází tolik, že nelze uhlídat všechna najednou. Proto o tom připomínám, AUTO NENÍ TREZOR!

Jako množství z místních věcí, blíží se to p n á sezóna. Zdániliv pro nás jako pro policii

nezajímavé téma, ale opak se stává pravdou, protože se v poslední době množí krádeže dřevní hmoty, která se stává cenným artiklem nejenom jako stavební materiál, ale i jako palivo. Šetření a zamezení krádeží dřevní hmoty ve velkém bude jistě naší prioritou, ale kontroly budou prováděny plošně, to znamená, že budou prováděny namátkové kontroly všech vozidel, které přepravují jakoukoli dřevní hmotu. Dále budou prováděny kontroly lesních cest, kde se hlídky budou zaměřovat na porušení zákazových značek. Tyto důvody je zapotřebí, aby přepravce dřeva mimo doklad přepravených množství motorových vozidel doklad o nákladu, nebo doklad o nabytí přepraveného dřeva. Nezapomejte si opatřit pro vjezd po komunikacích povolení k vjezdu od vlastníka komunikace, což jsou v našich případech L R a.s., nebo Správa NP a CHKO Šumava, povolení mohou vydat pouze na základě oprávněného úřadu příslušné lesní správy.

Komisa Bedřich Kárl, vedoucí oddělení P R Železná Ruda

Úpravy digitálního dokrývače T v Železné Rudě

Máte špatný příjem televizního signálu a vadí vám, že nemůžete pohodlně sledovat své oblíbené seriály, sportovní přenosy i jiné pořady? V době, kdy se vám do rukou dostává nový výtisk Železnorudského zpravodaje, by již vše mělo být v pořádku nebo alespoň znatelně lepší. Informace nám poskytl Štátní pán Janda z tiskového oddělení České televize.

Od 14. 9. změníla vysílací kmitočet digitálního převačče Železná Ruda – Rozvodí z 34. na 43. kanál a upravila směrování anténního systému.

Znamená to zlepšení podmínek digitálního zemského vysílání České televize v Železné Rudě. Po sérii kontrolních měření byl digitální převačč T na stanovišti Rozvodí přeladěn a současně bylo mírně upraveno směrování anténního systému, aby lépe reflektovalo místní podmínky.

Změna byla realizována ve středě 14. září 2011. Po krátké výluce digitální síť

ší všechny tyto programy T z Rozvodí nově na 43. kanálu. Vysílání na povodním 34. kanálu totiž v některých místech koliduje se signálem z digitálního vysílače velkého výkonu Plzeň – Krašov, kde je síť 1 přeladěn rovněž 34. kanál. Na digitálním převačči T Železná Ruda je zachována horizontální polarizace i vyzávený výkon 10 W ERP a primárním zdrojem signálu zůstává vysílač Jáchymov – Klínovec.

Diváci p ijímací multiplex ve veřejné službě s programy T práv z digitálního dokrývače Železná Ruda – Rozvodí musí

po výluce znovu naladit své digitální přijímače (set-top-boxy a televizory s DVB-T tunerem). V některých bytových domech se systémy společných televizních antén (STA) mě být potřebný odborný zásah na technologii STA.

Vše o digitalizaci České televize na stránkách internetového speciálu www.digict.cz, v teletextu T1 (strana 650) a v Diváckém centru T – horká linka digitalizace 261 13 74 74 (denně od 7:30 do 20:00 hodin).

Štátní pán Janda, tiskové oddělení T

Změna na digitálním dokrývači ČT Železná Ruda – Rozvodí

Název dokrývače	Stanoviště	Kanál do 14. 9.	Kanál od 14. 9.	Polarizace	ERP
Železná Ruda	Rozvodí	34	43	Horizontální	10 W

Dv otázky pro Václava Šebelíka, vedoucího Turistického informačního centra v Železném Rudu

Jaká je dle práce s turistickým centrem v Bavorském Rudu a s Informačním střediskem národních parků v Alžbětíně?

Nedá se říct, že by to byla dle práce. Informační středisko Národního parku Šumava, Národního a Přírodního parku Bavorský les v Alžbětíně má přece jen jiné zaměření. Jde o dobrou spolupráci. Pokud si něco nevíme, zavoláme si, poradíme se. Spolupracujeme se všemi střediskami, nejen s Informačním střediskem v Alžbětíně. Když je opravdu konkrétní detailní dotaz, který nejsme schopni odpovědět, obracíme se na ně. Jde hlavně o data a např. akcí v obou národních parcích, otevírací doby informačních středisek, rozhledny na Poledníku apod. Také si vyměníme materiály. Národní parky vydávají poměrně dost materiálů.

Návštěvníky park táhne a chtějí informace. Takže od národních parků získáváme informační materiály a zároveň poskytujeme výměnou ty naše. S Bavorskou Rudou spolupracujeme i na různých propagačních materiálech. Oni do svých materiálů zahrnují i naše turistické cíle, chtějí fotky, popisy, korektury. Vyměníme si materiály, protože někteří turisté si myslí, že už prošli střediskem úplně a chtějí do Německa. Takže my od kolegů z Bavorska získáváme jejich informace a předáváme jim naše.

Poznáte na turistech, jestli jsou daleko nebo blíže?

lov k tomu musí být tak trochu psycholog. Stačí, když někdo první pár v t a už víte, jestli tady někdy byli, co by je mohlo zajímat a co jim nabídnout. Jde ale také o to, jací lidé

to jsou - roli hraje v k, fyzická stránka, zájmy. Zvláště znatelné je to u cyklistů, protože přijdou a eknou: „Chceme nějaký cyklo výlet.“ Odpovídám: „Dobře, kolik si myslíte, že ujedete?“ Oni: „Těba 60, 80 kilometrů denně jezdit.“ Já se zeptám: „Ale eknou mi kde? V Polabí?“ Oni na to: „Ano, v Polabí.“ Můj závěr zní: „Tak tady zvládáte tisícet, ty tisícet. Přijďte mi to potvrdit.“ Je to tak. lov k tomu musí už od pohledu odhadnout, co komu nabídnout. Nemá cenu nabízet něco, co nejsou lidé vůbec schopni absolvovat. A myslím, že to v tšinou vyjde. -hs-

Zemský rada okresu Regen je mrtev

Zemský rada okresu Regen a jeden z nejvýznamnějších regionálních politiků Bavorska Heinz Wöfler zahynul 16. 8. 2011 na silnici mezi Bodenmaisem a Bretterschachten (poblíž Velkého Javorského jezera) po čelním nárazu auta do stromu. Jeho ztráta bude tíživá pro celý okres, pro mnoho Regens a pro jeho mateřskou politickou stranu CSU. Wöfler strávil sedmáct let ve vrcholné regionální politice a platil za jejího vizionáře.

Narodil se roku 1953 v Bodenmais a vystudoval gymnázium ve Zwieselu a právnické vědy na univerzitě Regensburg. V letech 1980 – 1983 pracoval na zemském úřadu v Regenu, roku 1983 byl zvolen I. starostou města Regen. Starostoval do roku 1994 a byl zároveň členem zemského sněmu. V roce 1994 se stal zemským radou okresu Regen. Jeho mottem byla tři slova: Turistika, Vzdělání, Zemědělství. K jeho hlavním zásluhám patří otevření Dolnobavorského muzea zemědělství v roce 1991. Wöfler se zasloužil také o vznik tzv. Kurparku v Regenu, městské knihovny a nákupního centra mimo střed města. Jako zemský rada založil nový turistický management Arberland, převedl obecní nemocnici do správy města, podporoval podnikatele v oboru dřeva a skla a v poslední době se v nově vzniklému problému klesajícího počtu obyvatel okresu. Od roku 1995 byl prezidentem Spolku Bavorský les a předsedou komunálního výboru Rady Národního parku Bavorský les. Jeho cílem byl turisticky pitažlivý Národní a Přírodní park Bavorský les, zejména pokud jde o prázdňinové období. Chtěl, aby se Bavorský les stal „rájem dřív“.

Wöfler platil za veselého lovka a dobrého spoléháka. Hrál dobře na kytaru, rád zpíval v hudebním sboru. Kolem jeho odchodu z tohoto světa panuje dohoda. Jisto je, že šlo o sebevraždu, jak potvrdila jeho rodina. Wöfler 16. 8. kolem půlnoci najel autem svého syna v plné rychlosti do stromu. Podle rukopisných dopisů, které poslal

několik svým přátelům, neviděl jinou možnost než odchod. Za svůj in se předem omluvil. Omluvil se také svým dlužníkům. Za smrtí zemského rady jsou vysoké dluhy, které způsobila sněhu tš pravděpodobnost Wöflerova hravá náruživost. V současné době se vyšetřují možné úplatky, které zemský rada mohl inkasovat od firem.

Jako vzpomínku na zemského radu Heinze Wöflera otiskujeme část z vodního rozhovoru z roku 1992, kdy byl ještě „pouhým“ starostou města Regen.

Pane starosto, jakým směrem by se mělo ubírat spolupráce mezi eskoslovenskem a Bavorskem?

Nejde ležetjší je orientace na hospodářskou spolupráci. Kde lze co vyrábět za přijatelné ceny, kde jsou možnosti odbytu a prodeje. eskoslovensko je teprve na začátku cesty k liberální spolupráci a tržnímu hospodářství. Teprve další kolo privatizace vytvoří předpoklady pro plné rozvinutí našich kontaktů. A druhá věc: Lidé u vás musí získat přesvědčení, že pracovat se vyplácí. Když se pracuje a není vidět efekt, ztrácí se jakákoliv motivace.

Když přijedete do Železného Rudu nebo do Klatov, kde vidíte hlavní problém?

Problém je to, že všechno musíte ešit na centrální úrovni. Souvisí to se soukromým vlastnictvím. Domy nepatří lidem, kteří v nich bydlí, a tak ani nemají motivaci něco v nich dělat. Město by za privatizace nejprve v menším rozsahu, což by pomohlo rozvíjet stavební činnost. Lidé musí dostat do ruky možnost. Pak budou mít i odvahu dokázat víc než dosud. Aby nedocházelo k tomu, že například maso musíte dovážet z daleka, je třeba podniknout zásadní kroky. To je úkol pro stát. Musela by se zrušit velkokapacitní jatka, v nichž pracuje třeba padesát kvalifikovaných ezníků. Ti by byli nuceni poohlédnout se po jiných pracovních příležitostech. Byli by všude potřební a žádaní. V oblasti Železného Rudu a Špičáku by se podle mého názoru užívali i ezníci. My

v Regenu máme 11 000 obyvatel a osm ezníků. U vás však stáhl všechny k sobě stát a proti státní konkurenci nemají malí soukromníci šanci. Soukromníci by se měli rozvíjet a obci tak něco přinést.

V okrese Klatovy si nyní obce stěžují na velké náklady na nové čistící odpadních vod, na nedostatek prostředků na školství apod. Můžete tu něco vyešit spolupráce s Bavorskem?

Obávám se, že ne. Zde můžete získat pomoc v rámci Evropské unie za předpokladu, že to bude liberalizovat hospodářství. V NDR mají ve městě se 60 000 obyvateli sto ešských mateřských a základních škol. Takhle není možné pokračovat dál. Všechno je dražší, je třeba myslet ekonomicky. To se týká i kultury. Město je za svou kulturu odpovědné a musí si ji umět financovat. My si například můžeme dovolit zvat známé spisovatele, i politiky. Kino je u nás soukromý a výdělečný podnik.

Bude Bavorsko do budoucna potřebovat ešské ruce?

U nás máme dluhy v jednotlivých územních oborech. Nedaří se nám plnit kvóty u nás, například v pekařství nebo eznictví, pro služby v hotelích a gastronomii. Mladí lidé u nás mají jiné představy o svých budoucích povoláních. Proto naše obchody hledají u nás. Osobně bych uvítal liberalizaci ve vzdělávání, aby mladí lidé z eskoslovenska mohli u nás získávat kvalifikaci v žádaných oborech. A pak by se vraceli domů a zakládali své vlastní podniky, případně s pomocí našeho kapitálu. Tak by mělo vypadat naše společná budoucnost.

Text a rozhovor: Radovan Holub

Železná Ruda je významné centrum

(rozhovor se starostou italského města Aldeno Emilianem Beozzem)

Poslední ervencový víkend probíhaly Tradiční železnorudské slavnosti. Letos byly zaměřeny ke dvaceti letům partnerství Železné Rudy se severoitalským městem Aldeno. Na Šumavu přicestovala etnická delegace hostů z Aldena i orchestr, který na slavnostech sklídlil za své vystoupení obrovské ovace. Přítelství je důležité jsme starostu Aldena Emiliana Beozza požádali o rozhovor.

Pane starosto, jak na vás působí Železná Ruda? Co se vám tu líbí? Je to podle vás spíše venkov nebo horské město?

Je to velice příjemné město, je takové hodně uklizené, hodně aktivní, je tady prostě živo a hlavně je tady známy turistický ruch. Cítím tu především velkou srdečnost most lidmi. Líbí se mi tu stoprocentní přivítání, pohostinnost, spontánnost. Zdejší obyvatelé na mě působí jako opravdoví lidé, žádné umělé lotiny. Podle mě je Železná Ruda turistické město, zasazené do horské oblasti. Je to oblast tranzitní, ale není izolovaná.

Jak hodnotíte spolupráci a výměnu mezi obcemi partnerskými městy?

Tato spolupráce trvá dvacet let. Je opravdová, aktivní a jsou zde předpoklady, aby to trvalo minimálně dalších dvacet let. Je to pozitivní spolupráce, protože není pouze na úrovni zastupitelstev, ale pokračuje dál prostřednictvím dalších organizací jako je základní škola, Železnorudský klub, jako jsou další sportovní iniciativy nebo dobrovolní hasiči. Naše škola má každoročně výměnné akce, kdy jeden týden jsou naši hosté u nás a jeden týden my u nich a právě spolupráce škol nás ještě víc sblížuje. A určitě se rozvíjí dál, protože jsou nové školní programy v rámci školní výuky jako v Železné Rudě, tak v Aldenu. U nás se rozvíjí především výuka jazyků, zejména angličtiny, která bude zřejmě jazykem spolupráce a domluvy. Zatím máme stěžejní bod ve Vlastimilu Štochlvi, který nám předkládá už dvacet let z a do Itálie. Mohu smle tvrdit, že na této úspěšné spolupráci má pan Štochl velký podíl. *(Vlastimil Štochl z Nýrska pracuje v Železné Rudě u Lesní společnosti Železná Ruda, a. s. jako ekonom – pozn. Autorky).*

Jak vaše město funguje sportovní a kulturně? Slyšela jsem, že máte ve městě velký orchestr.

My máme pouze kulturní oblast, do které spadají sportovní inštituce, takže to nerozdělujeme. Máme 33 dobrovolných organizací. Dechový orchestr Banda Sociale di Aldeno je jedním z nich. Orchestr vznikl v roce 1923 a v současné době má 70 členů. Nejmladší člen má šestnáct let a nestarší je prezident Walter Rossi, kterému je padesát let. Pracují a vystupují všichni zadarmo, vystupují na koncertech a reprezentují město. Není to jenom kapela, která vystupuje, ale je to zároveň i jakási lidová škola umění. Sportovní oblast dobrovolnická je zaměřena především na fotbal. Typický sport pro tuto oblast je tzv. bubinková hra „tamburello“, volejbal, judo, umělecká gymnastika, kde je

Starostové partnerských měst: Emiliano Beozzo (vlevo) a Michal Šneberger

zapojeno přibližně 300 dětí. Městské zastupitelstvo sponzoruje a financuje všechny aktivity dětí od 6 do 14 let tak, aby propagovalo kulturu a zapojilo lidi do kultury. V Aldenu máme dva divadelní soubory, dále spolek dárců krve, spolek alpských turistů, policii ve výslužbě, myslivce, lovce, sportovní rybáře atd. Všechny jsou to dobrovolné organizace a my je zaštiťujeme a finančně podporujeme. Stojíme u nás relativně málo peněz na to, kolik tam působí lidé a že tyto inštituce jsou dležitější pro město, tak pro naše město, které se tím pádem cítí potěšeno.

Znovu se vrátím k vašemu velkému orchestru. Jaký hraje repertoár?

Je to krásná hudba k poslechu a zábavě. V orchestru hrají pouze dechové nástroje a bicí. Rozdíl mezi Bandou Sociale di Aldeno a orchestrem je v tom, že my nemáme smyčky.

Jedete se k vám do města na dovolenou a co tam rekreační vyhledávají především?

Nejsme turistické město. Je to město, které je deset kilometrů od hlavního města Trento, není v kopcích. Jsou lidé, kteří se tam zastaví, projíždí jím, ale není to turistické město. A náš dechový orchestr vzhledem k tomu, jak je kvalitní, je zván na jednotlivá vystoupení do okolních měst.

A co tam rekreační vyhledávají především?

V zimním období lyžování, v létě koupání. Blízko Aldena je asi 500 menších jezer a potom následuje jezero Lago di Garda, které je ve vzdálenosti 40 kilometrů, to je největší jezero Itálie. Městem Aldeno prochází trasa dvouseťkilometrového okruhu pro horská kola, která jsou velice oblíbená a velice se rozmohla. Pokud vás spíše láká historická architektura, pak bych vás určitě pozval do města Trento, které je překrásné a kde probíhala v 15. století trentský koncil. Potom by to bylo město Romagnano, které je deset kilometrů od Aldena a je tam muzeum moderního umění.

Ne snad přímě do Aldenu, ale v okolí určitě každý najde to, co mu vyhovuje. A co takhle vystoupat na nějaké italské pohorie?

Region Trentino uzavírá ve Val d'Adige majestátní dvoutisícovka Monte Bondone (2 090 m). To jsou ty nejvyšší vrcholy, což je Cima Verde (2 102 m), Dosso d'Abramo (2 140 m) a Cornetto (2 180 m). A potom Palon, který je těsně nad Aldenem.

Jak žije ve vašem městě mladá generace?

Máme spolupráci s dobrovolnými organizacemi a postavili jsme na nohy systém školství. Vybudovali jsme nové jesle, novou školku, novou základní školu i střední školu, takže do patnácti let je vlastně všechno vybudováno nové. Nemáme absolutně problémy s trestnou inštitucí, krádežemi a podobnými nešvarů, takže mladá generace ve městě funguje neskutečně dobře! Z nové generace by měly růst zdraví lidé připravení na život.

Říkají vám něco termínem „grande Paolo“?

Je to „velký hráč“, ale já jsem fanoušek Interu Miláno. Grande Paolo (*fotbalista Pavel Nedvěd – pozn. autorky*) nám připravil hodně smutných chvil, protože nám nastihel hromadu branek. Je to velký hráč, ale je to rovněž velká osobnost.

Kdy jste byl v Železné Rudě poprvé?

Kolem roku 2000 jsem tu byl jako fyzická osoba a starostou Aldena jsem dva roky.

Jak na Vás Železná Ruda působila v roce 2000 a jak na Vás působí dnes?

Vaše město hodně vzrostlo, je zde hodně opravených domů. Zatímco v Itálii to zatím šlo pomalu, tady to šlo rychlejším tempem. Stoprocentní má Železná Ruda velký význam v EU, je to významné centrum a je nastartováno dobře, proto si myslím, že se bude nadále rozvíjet a vzkvétat.

Co jste během tohoto pobytu v Železné Rudě navštívili?

Byli jsme tu tři dny. Navštívili jsme Národní park Šumava, Sušici, Modravu, Filipovu Huť, takže jsme viděli „plíce Evropy“. Dále jsme navštívili Tradiční železnorudské slavnosti, viděli mezinárodní utkání v kopané Železná Ruda - Aldeno. A teprve šelme na vystoupení našeho orchestru Banda Sociale di Aldeno, který do Železné Rudy přijel ve své dvacetileté podobě.

Jak se vám líbí Šumava?

Moc. Zastavili jsme se během cesty v Národním parku a bylo slyšet ticho a zpívání v trů.

S jakými pocity budete ze Železné Rudy odjíždět?

Ze železnorudských slavností budu odjíždět s pocitem otevřenosti a blízkosti lidí. Věra ve mě jsme byli ve stanu u hasičů. Nemluvili všichni stejnou řečí, ale cítil jsem tu otevřenost a upřímnost. Spousta lidí mne neznala, pro mě jsem byl cizí lovek, ale cítil jsem to srdcem. Cítil jsem otevřenost v eléhu přijetí.

Už jste ochutnal vyhlášené železnorudské pivo z pivovaru Belveder?

Ochutnal jsem hodně piv, ale jestli to bylo železnorudské, nevím. České pivo mi moc chutná, protože je mnohem méně okysličené a mnohem méně hořké než naše. Itálie nevyrábí pivo, všechna piva dovážíme, je tam také Pils, ale nechutná tak, jako když se pije tady. Bude to asi tím silným šumavským vzduchem.

Rozhovor: Hana Sádliková

Dům HORSKÉ SLUŽBY, Špičák 56, 340 04 Železná Ruda

tel. + fax: 376 397 100, pohotovostní číslo dispečera non-stop: 376 397 273

web: www.horskaslužba.cz, e-mail: hssumava@horskaslužba.cz

Vážení tená i, prázdniny jsou u konce, za íná zá í a Horská služba Šumava m že pomalu zhodnotít letní sezónu 2011. ervenec a srpen jsou u Horské služby vrcholem hlavní letní sezóny a tyto m síce vyžadují nasazení veškerého personálu a techniky. V letošním roce byly rovnom rn rozmíst ny služby po celé Šumav , aby byla zajišt na záchranná innost po celém vymezeném území, kde záchranná i horské služby zasahují. Dispe ink pro celou oblast zajiš ovala stanice na Špi áku. Na dispe erské íslo 376 397 273 jsou sm ovány p edevším veškeré výzvy od Krajského zdravotnického opera ního st ediska Zdravotnické záchranné služby, Policie R nebo Hasi škého záchranného sboru. Pro západní ást Šumavy byla trvale obsazena terénní stanice v Prášilech, v centrální ásti Šumavy to byla stanice v Kvíld a na jihu Šumavy byla obsazena stanice v Nové Peci. Nov byla obsazována, v letní sezón , stanice Kramolín, která zajiš ovala záchrannou innost v bikeparku ve sportovním areálu Lipno nad Vltavou – Kramolín. Návšt vnost Šumavy byla v n kterých dnech opravdu rekordní. Velký pohyb turist p inesl i zvýšený po et úraz . B hem letní sezóny

nemocnic. Op t jsme b hem této letní sezóny zaznamenali velmi t žké úrazy cyklist . Absence ochranné p ilby byla znát na závažnosti poran ní. T žké krvácivé poran ní obli eje a hlavy kombinované s ot esem mozku bylo výsledkem pádu cyklisty bez p ilby. K takovým p ípad m

Metodický den - evakuace pomocí terénní ty kolky

Metodický den - transport zran ěného

byla vždy povolána posádka Rychlé léka ské pomoci a následn vrtulník. B hem této letní sezóny byla ošet ena celá škála úraz , od drobných poran ní, až po neúsp šné resuscitace mladých lidí. B hem této sezóny bylo nasazení záchranná Horské služby Šumava vysoké a nekon í ani s koncem prázdnin. B hem léta zbyla trocha asu i na metodickou innost, p í které se pravideln procví ují jednotlivé postupy p í záchrann osob v horském terénu. Na pelom ervence a srpna byla p ípravena metodická akce okrsku Špi ák, kdy byla simulována

Metodický den Špi ák

Metodický den - ošet ení zran ěného

Metodický den - evakuace zran ěného

bylo na Šumav ošet eno necelých 300 úraz . V porovnání s minulou letní sezónou 2010 je nár st úraz zhruba ot etinu. Ve 100 p ípadech byli pacienti p edáni posádkám Zdravotnické záchranné služby k dalšímu transportu a ošet ení v nemocnicích. V 9 p ípadech byl na Šumavu povolán vrtulník Letecké záchranné služby, který t žce zran ěné transportoval do fakultních

záchrana zran ěného z prostoru hrani ního chodníku na Svarohu . Náro ný terén a „skv lé“ po así na záchrannou akci: mlha, deš a silný vítr byly pravé podmínky pro záchrannou zran ěného v tomto navšt vovaném koutu západní Šumavy. Celá kce byl p ítomen íditel

– ná elník Horské služby R Ji í Brožek. Tato akce nám p inesla adu poznatk , které budou p ínosem i pro ostatní kolegy u Horské služby. Prostor hrani ního h ebenu mezi horami Svaroh a Ostrý si b hem letošního léta našla adu turist . Monitoringem záchranná horské služby zde byl zaznamenán, oproti minulým let m, zvýšený pohyb. Na p ípadný zásah jsme díky t mto pravidelným metodickým cvi ením dob e p ípraveni a vybaveni.

Michal Jan ura, ná elník Horské služby Šumava

íslo / ročník: 9/6

období: 5. srpna – 4. září 2011

HASIČI města ŽELEZNÁ RUDA

www.HASICIZR.cz

mobil: 724 347 596

pevná: 376 397 150 e-mail: HASICIZR@seznam.cz

**INTEGROVANÝ
ZÁCHRANNÝ
SYSTÉM 112**

**HASIČSKÝ
ZÁCHRANNÝ
SBOR 150**

**ZDRAVOTNICKÁ
ZÁCHRANNÁ
SLUŽBA 155**

**POLICIE
ČR 158**

Vážení tenáři, milovými kroky se nám blíží zima. A občas už je potřeba si v noci popít. Máte na paměti stav vašich kamen, kotlů, komínů a kouřovodů? Nechte si je alespoň jednou za rok zkontrolovat a vyjistit, jak to ukládá zákon. Je zbytečné předjídat si potíže zanedbáním jejich vyčištění a servisem.

Události za období: 5. srpen – 4. září 2011

28x technická pomoc
1x únik látek

- 5. 8. 2011 – Odstranění nebezpečného bodavého hmyzu u domu na Špičáku.
- 6. 8. 2011 – Odstranění nebezpečného bodavého hmyzu na Špičáku.
- 6. 8. 2011 – Odstranění nebezpečného bodavého hmyzu na Špičáku.
- 7. 8. 2011 – Odstranění nebezpečného bodavého hmyzu u domu na Špičáku.
- 10. 8. 2011 – Odstranění nebezpečného bodavého hmyzu na Špičáku.
- 12. 8. 2011 – Odstranění nebezpečného bodavého hmyzu v Hamrech před evorubecké soutěží.
- 13. 8. 2011 – Odstranění nebezpečného bodavého hmyzu u domu na Špičáku.
- 15. 8. 2011 – Odstranění nebezpečného bodavého hmyzu v blízkosti dětského hřiště Nad nádražím.
- 15. 8. 2011 – Jednotka vyjela k odstranění několika naftových skvrn, postupně se táhnoucích od Alžbětinského nádraží až na náměstí Karla Klostermanna do centra Rudy. Pomocí sorbentu byly nejvíce skvrny odstraněny. 16.8.2011 – Odstranění nebezpečného bodavého hmyzu u domu na hotelu Grádl.
- 16. 8. 2011 – Odstranění nebezpečného bodavého hmyzu u domu na Špičáku.
- 17. 8. 2011 – Odstranění stromu, který byl nebezpečně nakloněn nad silnicí do Hamrů.
- 18. 8. 2011 – Odstranění nebezpečného bodavého hmyzu na Bráhlíku.
- 18. 8. 2011 – Odstranění nebezpečného bodavého hmyzu na hotelu Engadin.
- 18. 8. 2011 – Na žádost ZZS Klatovy – Ž.R. jsme vyjeli na Špičák ke snesení nadměrného pacienta po alergické reakci na bodnutí hmyzem. Před naším příjezdem pomohli s jeho snesením místní občané.
- 18. 8. 2011 – Odstranění nebezpečného bodavého hmyzu na Špičáku.
- 19. 8. 2011 – Odstranění nebezpečného bodavého hmyzu v restauraci v Alžbětíně.
- 19. 8. 2011 – Odstranění nebezpečného bodavého hmyzu opět u hotelu Engadin.
- 20. 8. 2011 – Adotivně odstranění nebezpečného bodavého hmyzu opět u hotelu Engadin.
- 22. 8. 2011 – Odstranění nebezpečného bodavého hmyzu na Špičáku.
- 22. 8. 2011 – Odstranění nebezpečného bodavého hmyzu v Hamrech.
- 24. 8. 2011 – Odstranění nebezpečného bodavého hmyzu z dětského hřiště v Železné Rudě.
- 26. 8. 2011 – Na žádost Policie ČR jsme asistovali při řízení dopravy, během vyproštění kamionu uvízlého pod viaduktem do Alžbětína.
- 26.8. 2011 – Odstranění nebezpečného bodavého hmyzu v pensionu Rebel.
- 28.8. 2011 – Otevření zabouchnutých dveří od domu, kde si majitelka nechala klíče uvnitř v zámku a zůstala s dětmi venku.

Vyhrál každý, kdo se zúčastnil

trasy akce OKOLO Železné Rudy provedly účastníky na nejvyšší dostupné vrcholy Železnorudska
(rozhovor s Milanem Sklenářem, organizátorem 4. ročníku mezinárodní cykloturistické akce OKOLO Železné Rudy)

V sobotu 10. září se konal v šumavském turistickém středisku 4. mezinárodní ročník cykloturistické akce OKOLO Železné Rudy, kterou pořádá rodinný penzion Habr ve spolupráci s městem Železná Ruda. Hlavním organizátorem byl Milan Sklenář a spoluorganizátorem město Železná Ruda.

Pane Sklenář, jaký význam má cykloturistická akce, kterou každoročně pořádáte?

Akci OKOLO Železné Rudy se snažím oživit zdejší turistický ruch. V letošním ročníku akce došlo k mnoha změnám. Akce byla povýšena na mezinárodní úroveň. Pro spolupráci s Bavorskem jsme se rozhodli proto, že jejich terény jsou pro tuto akci přístupnější a služby dokonalejší. O tom jsme se předtím i v uplynulých ročnících, kdy se nám turisté a cyklisté vraceli z tras z českého území a bohužel v den závodu ve večer jsme se setkali s tím, že restaurační provoz byl uzavřen. Trasy byly vedeny po stezkách obou národních parků, tedy Národního parku Šumava a Národního parku Bavorský les. Provedly účastníky na nejvyšší dostupné vrcholy obou pohorí.

Letošní ročník byl z organizačního hlediska naprosto odlišný od jiných ročníků. Proč?

Uspěl jsem na to informovat v zahraničí, jak zkušený organizátor takové akce připravuje a přišel na to, že je třeba spolupracovat s médii jako internet a jedině díky tomu jsme mohli připravit celou akci bonus pro účastníky. Takže letos jsme se rozhodli pro registraci po internetu, abychom mohli účastníkům poskytnout garantované služby, které jsme získali od místních podnikatelů jako ve sféře ubytování, tak poskytovatelé sportovních služeb jako je železnorudský SkiMax a další výhody, které jsme uplatnili ve slevové kartě.

Byla i možnost registrace na místě?

Samozřejmě, bylo možné se zaregistrovat i na místě v den konání akce, ale bohužel ti účastníci už nedosáhli na největší bonusy jako je slevová karta na vybrané služby v regionu Železnorudska, která opravuje účastníky v roce 2012 opravuje zmíněné služby se slevou v celkové hodnotě 2100 Kč. Pro účastníka, který se zaregistruje za 170 korun, je to jistě motivace, aby se do regionu vrátil. Ke slevové kartě dále byly ještě bonusy přímo v konání akce. Získali jsme od majitelů a provozovatelů muzeí volné vstupy. Dále jsme získali od města Železná Ruda příslib na cestu lanovkou na Pancíř oběma směry. Dále se nám povedlo ve spolupráci s Informačním centrem Bavorské Rudy zdarma zrealizovat jednorázovou

cestu lanovkou na Javor, což považují za velký tahák. Dále každý registrovaný účastník, který prošel kouzelným místem na Schwellhäuslu, což je podle mě „ráj na zemi“, obdržel od majitelky místní restaurace štamprlíku bezinkového likéru vyrobeného dle vlastní receptury.

Pro letošní rok jste připravili ty i přesí trasy pro turisty a dvě trasy pro cyklisty.

V uplynulých ročnících se potvrdilo, že pokud chceme organizovat cykloturistickou akci pro širokou veřejnost a rodiny s dětmi, musíme zařadit jako nejkratší okruh s méně kilometrů než patnácti, s kterými jsme začínali v předchozích ročnících. Proto jsme zvolili již v loňském roce zkušební okruh šest kilometrů pro předurčené rodinám s dětmi a rekreačním turistům. Dále byly v programu dvě patnáctky, konkrétně 15 km na českém

vlastní realizaci akce. Propagaci jsme zabezpečili společnými silami se starostou města Železná Ruda Michalem Šnebergem. V den konání akce se velkou měrou na vlastní organizaci podílelo místní Informační turistické centrum, zastoupené Václavem Šebelíkem. Ten řídil registraci účastníků cykloturistické akce. V letošním ročníku byl i registraci nápomocen i zástupce partnerského Informačního centra Bavorská Ruda.

Jak celá akce probíhala a co účastníci akce nejvíce potěšilo?

Vyhrál každý, kdo se zúčastnil. My jsme rádi, když účastníci pojedou a stráví den nebo celý víkend na Železnorudsku. Nenutíme je procházet kontrolními body. Každý obdržel mapu a popis vybrané trasy. Účastník, který se na akci zaregistroval přes internetový registraci formulář, si vyzvedl dárkovou tašku. Dále pro účastníky registrované přes internet byla připravena slevová karta, která majitelé opravuje v roce 2012 opravuje v regionu Železnorudska slevy na vybrané služby v hodnotě 2100 Kč. Patronem 4. ročníku mezinárodní cykloturistické akce byl pražský herec Pavel Nový, který byl přítomen i registraci a každému účastníkovi předal pamětní list z akce v etnografickém podpisu. První účastníci vyrazili po šesté ráno a začali se vracet kolem dvanácté hodiny. A na tento čas jsme nasmlouvali doprovodný program.

Co obsahoval doprovodný program?

Od 13 hodin v sobotu byl otevřen den fotografického FOTO POINT – místo, kde se děti mohly vyfotit se psem Džípíkem. Pro děti jsme totiž získali maskota železnorudské lyžařské školy JPK – byl to chundelatý pes Džípík. Dále byla v místě konání vystavena technika Záchraného hasičského sboru Železné Rudy a Horské služby. Hasiči provedli ukázkou hasičské techniky s odborným komentářem. Zúčastnily se i záchranné složky z Německa. Celý program vyvrcholil soutěží družstev, respektive vodním záساهem na cíl. Akce vrcholila předvedením vysokozdvíhací plošiny pro požární zášahy na výškové budovy a slávnostní požárník. Od 18 hodin v penzionu Habr probíhala přednáška horského v dce Vladimíra Frenzla o Šumavě. Od 18 do 22 hodin hrála v centru akce živá hudba. V termínu naší akce v těsném sousedství probíhala i tradiční Pivobraní a vinobraní, které pořádá železnorudský pivovar Belvédér.

Z čeho máte radost? Co se při posledním ročníku podařilo?

Již od prvního ročníku se cykloturistická akce OKOLO Železné Rudy zúčastní ují chlápce z Domova pro zdravotně postižené ze Stodu. V loňském roce poprvé založili na naší zahradě stanový tábor. Letos (Str. 17)

a 15 km na německém území. A tiskárna převážně na německém území s dosažením vrcholu Velkého Javoru. Pro cyklisty byly připraveny dvě trasy o délce 30 a 50 km. Cyklotrasa 30 km i 50 km byla vedena po českém i německém území.

Kdo vám s organizací cykloturistické akce OKOLO Železné Rudy nejvíce pomohl?

Město Železná Ruda zajistilo prostor pro

Z editelského šuplíku.

Ze školy i za školou

Zprávy z MŠ

Nový školní rok přivedl do školy 1. září 146 žáků, z toho starosta Michal Šneberger s editelkou školy přivítali třináct prvňáčků. Starosta přivítal nové žáky, jejich rodiče a třídní učitelku Šárku Štádlarovou. Žáci mají popíjet krásných zážitků, radosti ze školní docházky a získání spousty nových domostí.

Mezi pedagogickými pracovníky se po těchto letech vrátil lovcík Jaroslav Lehký.

Během letních prázdnin proběhly drobné stavební úpravy, které provedli pracovníci Služeb města.

Od začátku školního roku Městský ŽR zajišťuje dopravu šestice žáků z Nové Horky do školy. Službu zorganizoval starosta Michal Šneberger, za to mu všichni zainteresovaní děkují. Dopravu zajišťuje Patrik Soukup ve spolupráci s

editelka školy přejde všem žákům, rodičům i přítelkyním školy úspěšnou práci a těší se na spolupráci.

Městskou policií. Ctirad Drahorád, editelka školy, foto Lucie Kulháňková,

Ve čtvrtek 1. 9. 2011 začal školní rok ve všech třídách mateřské školy. První den se děti těšily v nově vyzdobených třídách moc líbilo.

Malí „broučkové“ v 1. třídě, kteří poprvé „vyletěli“ od maminek, si trochu poplakali, ale díky připravenému programu na všechny splýny hned zapomněli.

Následující den 2. 9. 2011 následovala návštěva v ZŠ. Paní učitelka Miluška Amortová připravila výstavu dětských prací ze svého výtvarného kroužku, který vedla v loňském školním roce v MŠ. Výtvarné práce zaujaly i učitele a žáky ZŠ, kteří na slavnostního zahájení také přišli. Na vernisáži nechybělo šampáňko a otevření výstavy se ujal editel ZŠ Ctirad Drahorád a vedoucí učitelka Marta Windsor.

Závěrečným potleskem podkovali učitelé a děti za hezkou a milou výstavu v ZŠ.

Tímto vás srdečně zveme na „třetí roční období“ o májových školních dny. Přijďte se podívat na úspěšný školní rok všem dětem, rodičům a učitelkám!

Text a foto: Miloslava Hájková, učitelka MŠ

editelka školy zahajuje výstavu dětských výtvarných prací

Městská knihovna

Putování Šumavou s Marií Malou

Již s velkým předstihem vás zveme na setkání s Marií Malou, autorkou tří knih o Šumavě, které se bude konat 19. října v 18 hodin v aule školy. Všichni, kdo si chcete poslechnout poutavé vyprávění v etnoprohládkách z obrázků ze Šumavy, jste vítáni.

Od 17. do 21. října bude v rámci Týdne knihoven probíhat registrace nových členů zdarma a pro všechny děti budou připraveny soutěže a v domovních kvízů.

Společně s začátkem školního roku jsou děti lákány do knihovny na nové knihy. Nejmenší školáci si mohou opakovat písmenka s Obrázkovou abecedou od Miloše Nesvadby, prohlížet si Obrázkové básničky od Jany Jelínkové nebo si poslechnout Pohádky o princích vybrané Celiou Ruiz.

Pro nejmenší děti jsou připraveny tři knihy o poníkovi z edice Klára a Drobeček od Anne Bachner, pohádky o

pejskovi Zizi od Yongey Rinpo nebo Kam zmizela Rebarbora od Ivy Procházkové. V třídě si mohou přečíst všechny svazky Deník malého poseroutky od Jeffa Kinney, několik knih od Friedricha Joachima o partě tří dětí a o lkomarádě, poslední díl Percyho Jacksona Bitva o labyrint. Kluky jistě zaujme chybějící šestý díl Fotbalových divoch Raban hrdina nebo další dvě detektivky od Thomase Breziny Hlas ze záhroby a Záhada divokých duchů.

Holky jistě potěší příběhy Dagmar Müller z edice Zuzka a poníci, tři svazky o divošce Lilly od Františky Gehm, Můj tajný deník a Zlaté srdce Tracy Beakerové od Jacqueline Wilson, pro starší děti bylo několik románů v etnoprohládkách od Lenky Lanczové.

Dospěláci se nemusí bát, že jsou nové knihy jen pro děti a mohou vybírat – tři detektivky Rexe Stouta Předpověď, Gambit a Rodinná záležitost spojené

v knize Omnibus, Svoboda jménem zlato od švýcarského ekonoma Hanse Rockera, který se vnuje nemocnému peněžnímu hospodářství a zpodobí, jak je uzdravit, Udělej si ráj od Maria Szczygiela o souasném životě, Mnich, který prodal své ferrari od Robina Sharmy. Ti, co rádi cestují, uvítají tři knihy z nakladatelství Fragment z edice Když kráček poletí – po horách, na kole, s dětmi nebo po nejznámějších filmových místech. Ženy si jistě rády přečtou poslední knihu Simony Monyové Srdcebole, dva romány Táni Kubátové Pevozníci a Smlouva proti lásce nebo Nebezpečnou zónu od Joy Fieldingové.

Anotace všech knih, obrázky jejich obálek a další informace naleznete na www.knihovnaruda.cz, knihovna je otevřená v pondělí, úterý a čtvrtek odpoledne.

Martina Najmanová, knihovnice

Žijí mezi námi

Jana Prošková

Mladí zdravotníci ze Železné Rudy jsou mistři republiky

Už 25 let vede Jana Prošková mladé zdravotníky ze Železné Rudy. Její dle ti vybojovaly první místo na republikovém kole soutěže Hlídek mladých zdravotníků (HMZ), které se konalo v Blansku u Brna.

Paní uitelko, můžete se našim tenám krátce představit?

Jsemme rodáčka z Liberce. Když mi bylo jedenáct let, rodiče se přestěhovali do Pošumaví u Nýrska, do Milenc, tam jsem vyrůstala a odtud jezdila do školy. Studovala jsem v Plzni Pedagogickou fakultu, obor učitelství pro první stupeň ZŠ s tím, že nastoupím do Nýrska, kde jsem byla i na praxi. Ale pak jsem přišla do Klatov na odbor školství a tehdejší inspektor mi řekl: Jste mladá, svobodná, perspektivní, jistě vám ráda vypomůžeme v pohraničí. A tak jsem roku 1986 skončila v Železné Rudě. Tenkrát jsem to hrozně oplakala, protože jsem chtěla být co nejdříve k domovu, a tady jsem bydlela v ubytovně. To bylo období, kdy tady dávaly lišky dobrou noc. Když jsem šla z ubytovny ven, šla si zabíhat, zastavili mě pohraničníci se samopalem namířeným proti mě: Slečno, kam jdete? Nedalo se nikam. Ale i tak - zimě tady byly úžasné! Proto jsem začala lyžovat, pak jsem začala běhat. Měla jsem tady skvělé učitelské zázemí. Nejradši vzpomínám na paní učitelku Zdeňku Sekelovou, která mě zaváděla do praxe a byla mojí druhou mamou. Moc mě to tady bavilo. Pak jsem propadla tomu, co tady všechno kolem je – horám, lyžování, cyklistice. Našla jsem tady i svého manžela. Máme syna, bohužel manžela už nemám, ale líbí se mi tady moc. Dnes už bych Železnou Rudu nevynechala.

Vedete kroužek mladých zdravotníků. Co se vám povedlo?

Kroužek vedu už 25 let a za nejvyšší úspěchy považuju letošní sezónu, protože se nám povedlo vyhrát okresní kolo hlídek mladých zdravotníků v Klatovech, pak jsme byli nejlepší hlídkou v rámci Plzeňského a Karlovarského kraje a postoupili jsme do republikového kola. A tam jsme také zvíťazili, což byl obrovský úspěch. Vyzrazilo mi to dechem, když dle ti vystoupaly na nejvyšší stupínek. Z Blanska jsme si odvezli kromě poháru pro vítěze a vlněných čepiček i úžasný pocit, že jsme nejlepší v celé republice mezi mladými zdravotníky. A nejvíce jsme vyzradili dechem paní editelce ve škole, který tomu nechtěl být. Editelka Ctirada Drahorád byl moc potěšen výsledkem dle ti a na konci školního roku je všechny ocenil. Každému přidal osobní pohár, takže mají památku na republikové kolo.

Můžete jmenovat své svěřence?

Jsou to dle ti prvního stupně od tetičky z páté třídy, je jejich přítelkyně. Velitelkou je Nikol Podlešáková z páté třídy. Tam má obrovskou smůlu, protože ve studiu před pátým rokem odjezdem na soutěž si zlomila ruku, ale i tak jela na republikovou soutěž.

Ostatní členové jsou Leona Marešová také z páté třídy, Patrik Dvořák je tvrdá a dva a tři Tereza Fischerová a Honzík Malý.

Jaký to je pocit, že vaše dle ti jsou nejlepší v celé republice?

Je to i má satisfakce za práci, kterou tomu věnuji, za čas, který dle ti dávám, za v domoví, které získávám a přídávám jim je a snažím se, aby toho v dle ti co nejvíce. Vím tomu, že po úspěchu budou dle ti chtít pracovat dál a že i v životě dovednosti použijí. A to nejvíce jde.

Jak je republiková soutěž rozlepená, jaké úkoly musely dle ti plnit?

Dle ti byly připraveny na plnění národních úkolů, proto je nepokvapila stanoviště transportu raněného, kde přenesly raněného na stoličku vytvořenou z šátku. Nezalekly se ani obvazové techniky,

místo - nic. Už jsme klesali na mysl. Když řekl, že na prvním místě je ZŠ Železná Ruda, lapala jsem po dechu a nemohla se nadechnout - tak jsem byla dojatá! Dle ti byly šťastné, jásaly. Okamžitě „zhavily dráty“ a hned rodiče dle ti věděli, že jsme první. Ale podařilo se to utajit až do pondělka, kdy jsme to oficiálně oznámili. Při vítání v Železné Rudě bylo krásné. Dle ti dostaly trička, na zádech nápis Republikové kolo hlídek mladých zdravotníků Blansko 2011 a s diplomem a pohárem jsme šli ráno za editelkou školy. Stáli jsme ve dveřích editelny nastoupení a říkali: Pane editelko, dle ti vám přišly sdělit, jak jsme dopadli. Nikolka držela diplom, paní editelka šel k diplomu a říkala: Co?? První?! Samozřejmě tomu nechtěl být. Dle ti byly pyšné jako pávi a chodily po třídách s pohárem i diplomem a chlubil se všude.

Mladé zdravotníky vedete 25 let. Jak jste se v běhu této práce dostala?

V roce 1986. Ve třicetiletém věku jako mladá nastupující učitelka jsem musela mít nějaký kroužek, takže na mě zbyl zdravotnický, protože právě končila učitelka Blanka Nová, která vedla zdravotníky. Dostala jsem po ní materiály a začala pracovat. A práce s dle ti mi chytla úžasným způsobem. Bylo to možná tím, že jsem měla vedení v paní učitelce Sekelové. Ona byla takové sluníčko. Tím, co vyzařovala ze sebe, mě k tomu lákala. Motivovala mě k práci. Zdeňka Sekelovou vyhledávám dodnes. Ráda za ní zajdu, protože mě vždy nabije pozitivní silou.

Kolik dle ti kroužek navštívuje a jak často se scházíte?

Scházíme se jednou týdně od úterý do úterý. Letos ho navštívuje 18 dle ti od druhé do páté třídy. Dle ti ve škole máme celkem 143 a s po třech dle ti jsem spokojená. Ještě předloni jsem měla v kroužku alespoň 7 dle ti z druhého stupně, ale u těch bohužel již převažují jiné zájmy. Kroužek na základní škole má dlouholetou tradici. Dle ti za jinými poznáváním lidského těla, učit se různé druhy obvazů, poskytování první pomoci při různých druhách poranění, poznávání léčivých bylin, historii červeného kříže, získávají základní informace o drogách a z dopravní výchovy.

Co lovíte potěhu k tomu, by mohli vést mladé zdravotníky?

Sám musí vědět, co má dle ti učit. Navíc já mám k tomu i rodinné zázemí, protože můj bratr pracuje na záchraně. Je ideální zdravotník, takže mi dokáže pomoci a moje švagrová je lékařka. Pak samozřejmě v celém červeném kříži v Klatovech, protože i od nich spoustu pomoci přijde, když potěbuji i ze strany záchranářského týmu v Klatovech, který vede Jiří Böhm. Vlastně celoživotně se učím. Musím se vzdělávat, doškolovat, protože předpisy se mění, mne se zpřesňují poskytování první pomoci. S dle ti musí být **Str. 13**

Poradce pro ekologii, chemii a lesnictví Vladimír Valenta o situaci na Šumavě v dopise adresovaném editeli správy NP a CHKOŠ Janu Stráskému

Dovolte, abych Vám blahopřál ke schválení vašeho racionálního postupu k řešení krovkové pandemie v NP Šumava Senátem R. Ve čtvrtek 8. srpna 2011 jsem byl přítomen v Senátu RP při projednávání Petice Zachraťme Šumavu. Jak sám víte, projednávala se téma celé odpoledne. Evidenci vesměs text podpůlil. Nebudu kritizovat, v něm ve svých vystoupeních udělali odborné chyby. Nejsou to odborníci, ale všichni pochopili podstatu věci. To je důležité. Hlasování o petici se uskutečnilo v 17:07 hodin. Ze 60 přítomných senátorů pro podporu Petice zdvihlo ruku 53 přítomných senátorů. Nikdo se nevyjádřil proti. To je velmi důležité. Znamená to vyjádření důvěry vám jako editeli správy NP a CHKOŠ Šumava a k vám uskutečňovaným opatřením napří všemi politickými stranami.

Hnutí Duha šíří demagogii

Den na to rozlíčení příslušníci Hnutí Duha demonstrovali před Ministerstvem ŽP a K i její za odvolání editela Správy NP a CHKOŠ a také proti prvnímu ministrovi, kteří se odvážili je neposlouchat a kteří dle nich nejdí domov teteva. To je ovšem prokázaná demagogie. Biotopem teteva hlušce jsou hluboké lesy s podrostem. Likvidací vysokokmenného lesa se likviduje biotop mnoha živočichů, mezi jinými i teteva hlušce. Sofistikovanou demagogií chtějí "zachraňovat" chudáky stromky a chudáky tetevy. To navíc ještě šíří média a na stranu "těch utlačovaných" získávají podporu lidí, kteří odborně o tom nic netuší.

Na Šumavě žili Schwarzenbergové

Ale měl by vidět pan Schwarzenberg, který vás v médiích napadá, že jste ve spojení s těmi, kteří slouží jejich zájmům. Opakuje slogany Hnutí Duha. A to by právě on neměl. Pan Schwarzenberg nemá žádné právo vás napadat. Začátkem 18. století získali

Schwarzenbergové lesy na Šumavě. Rozvoj společnosti potřeboval energii. V 18. až do poloviny 19. století to bylo dřevěné. Poptávka po dřevě stoupla a s ní vzrostly i ceny dřevě. Schwarzenbergové žili stále více a holoseň. Obdivuhodná technická infrastruktura cest a vodních kanál sloužila vlastníkům (především Schwarzenbergům) k těžbě dřevě, jeho dopravě a zpeněžení. Důsledkem velkoplošných holoseňků těžba bylo smýcení lesů pralesního typu na Šumavě. Původní porosty byly v 18. a 19. století nahrazeny lesy výnosovými, organizovanými průmyslovým systémem věkových tříd. Tyto lesy vysázené převážně jako smrkově monokultury však zabezpečovaly trvání lesa jak jejich umělou obnovou tak poskytovaly dříví pro uspokojování požadavků průmyslu a společnosti a samozřejmě maximalizaci

zisk vlastníka.

Probíhá kalamiťní destrukce šumavských lesů

Po polomech a následných krovkových kalamiťkách po roce 1868 na vimperském panství kromě cca 44 ha Boubínského pralesa zmizely zbytky souvislých porostů pralesovitého typu, zůstaly pouze jeho maloplošné fragmenty. Na rozsáhlých holinách byl vysazován všestranně využitelný smrk, a to i nešumavské proveniencie. Rychle rostoucí, na trhu žádaný smrk představoval zabezpečení trvalého zdroje příjmu. Celou Šumavu (PLO 13) v roce 1990 pokrýval zelený les, z 87 % les uměle vysázený, tedy les hospodářského určení (tj. výnosový). V druhovém složení 81,7% dominoval smrk, 5,7% byla borovice a jedle pouze 2%. Z přítomných 25,8% buku zůstala pouze 6,2%. Jestliže se hospodářskému lesu v nuce náležitě péče, eliminují se tragické následky biotických napadení. Bezzásahovost v hospodářském lese (a tím je na Šumavě v tšina vysokokmenných porostů) neomylně vede k jeho kalamiťní destrukci.

Jsem na kalamiťní ekologické katastrofy

Vyhlášení národního parku v roce 1991 mělo za cíl uchování zelené Šumavy a vylepšování jejího ekosystému. Zásady kategorizace podle představ IUCN byly publikovány teprve až v roce 1994. Jestliže by se měly aplikovat v NPŠ, bývalo by to vyžadovalo nové projednání a změnu zizovací listiny, a to vyhlášením NPŠ zákonem na základě z. č. 114/1992 Sb. Při tom doktrína bezzásahovosti nemá žádnou oporu v českém právu. Realizací doktríny bezzásahovosti způsobená krovková pandemie není smrků vysázených stejnou nepůrodnou jako smrků místní proveniencie v rozsahu ekologické katastrofy.

(meziútluky redakce)

(Ilustrací foto: Václav Chabr)

Avn umírají lesy – problém není ani tak v lesích jako v politice Zelených

Odumírání lesů je příznak konce civilizace – říká divo Zelení

„O osudu lesů musí rozhodnout lovci,“ dalo by se shrnout poselství nového německého dokumentárního filmu **Avn umírají lesy** (režie Michal Miersch a Tobias Streck). „Ale nesmí jí si z nich Zelení dlat politický kapitál,“ mohlo by se dodat. Dokumentaristé připomínají, že to byla právě německá strana Zelených, kdo vyrobil obrovský mediální poprask v 80. letech minulého století kolem tzv. umírání lesů v Evropě. Otázkou umírání lesů se dokonce zabýval německý prezident Richard von Weizsäcker, kancléř Helmut Kohl a francouzský prezident Francois Mitterrand. „Les je ve stavu nouze,“ argumentovali tehdy ekologičtí a tvrdili, že jsme na prahu obrovského odumírání lesů vlivem klimatických změn, kyselých dešťů, výfukových zplodin a emisí oxidu uhlíkatého. Postiženi měly být především jehličnany. Odumírání lesů říká Zelení „kyselá smrt“ a požadovali radikální omezení automobilového provozu a blahobytu. „První umírá les, pak lovci,“ vyjádřili se

obrazně. Noviny využily zeleného alarmismu ke zvýšení nákladu. „Šlo o mediální záležitost,“ argumentují autoři filmu. „Nastala doba emocionalizace ekologických témat. Zelení využili hororové scénáře pro sebe a získali tak hlasy ve volbách.“ Zapomněli přítomní obyvatelé Německa sdělit, že po válce v roce 1947 bylo v Německu zničeno víc lesů a že odumírání lesů tu nebylo poprvé a ani naposledy.

Odumírání lesů je znak dobrého vývoje – říká dnes Zelení

Hororový scénář osmdesátých let se nenaplnil a německé lesy se po potlačení zásadích obnovily. Dnes se ukazuje, že odumírání lesů nebylo nic výjimečného. Zelení v Německu ale dnes tvrdí opak: Odumírání lesů je přirozené a není třeba se ho obávat, přiroda si poradí sama. Situace je však jiná. Díky atomovým elektrárnám a katalyzátorům se emise silně snížily. Lesních ploch začíná ubývat, a to dokonce i v subtropickém pásmu, kde dřív lesy nebyly. Ve švýcarském kantonu Graubünden ale opatření zahrnující borovice a obyvatelstvo se bojí o budoucnost švýcarských lesů.

Zelení však tentokrát říkají: „Nebojte se, nic dramatického se neděje, umírání lesů patří k vývojovému cyklu.“

Obnova potvrzuje desítky let

Film zmiňuje i problematiku Šumavy. „Krovček není problém pro přirozené lesy,“ říká ve filmu jeden z odborníků na Šumavu. Vzhledem k tomu, že přirozených lesů je na Šumavě poměrně málo, problém tu je. A dost velký. „O osudu lesů musí rozhodnout lovci,“ uzavírá absolvent americké univerzity v Berkeley Heinrich Spiecker z Ústavu pro řízení lesů Univerzity ve Freiburgu a dodává: „Obnova lesů v Evropě je přirozená, lovci potvrzují desítky let.“ Je třeba například sázet odolné druhy, snažit se vytvořit na místě monokultur smíšený les. Jinak nám horské lesy skutečně zmizí před očima. Na druhé straně budou globálně vznikat další obávané monokultury, a to zejména vlivem přemýšlené exploatace. Palmový olej, potlačný pro biopaliva, už nyní vede k zakládání monokultur palem. Problém není tedy ani tak s lesy, jako se Zelenými a jejich politikou.

Na Belvedéru ádili K rovcí

Reportáž z druhého mezinárodního setkání harmonikářů v horském hotelu Belvedér

Spousty milovník živé nefalšované šumavské a bavorské muziky p ilákalo druhou srpnovou sobotu do horského hotelu Belvedér v Železném Rudu druhé mezinárodní setkání harmonikářů – Belvedéřské hudební léto. V hlavní roli osmadvacet interpretů, kteří vyhrávali na celý Belvedér. Obecenstvo na zcela zaplněné terase bylo štěstím, všechny muzikanty odměnilo ovalem živým potleskem.

Letošní setkání ozdobily dvě ženy s heligonkou

„Jsem rád, že to tady dnes žije,“ říká hlavní organizátor, majitel pivovaru a muzikant František Strnad starší. „Děkujeme všem, kteří k nám vážili cestu i z daleka, děkujeme lidem, bez nich by to prakticky bylo bez efektu, takže bylo plno. My odhadujeme, že tady bylo kolem 150 lidí a hlavně v tomto deštivém a studeném létu nám vyšlo po asiátu byla taková zlatá te

zahrál jeho bratr - desetiletý Petr Strolený. Nejstarším účastníkem byl František Kn z Hracholusk, rodák ze Zdeboic, kterému je 85 let. Shodou okolností byli oba příbuzní po adatele Františka Strnada. Aleš je syn neteře a pan František jeho strýc a švagr jeho dosud žijící maminky. Tu František Strnad viděl mezi návštěvníky akce ze všech nejraději. Osobně byl rád, že se vrátili muzikanti, kteří na akci Belvedér hráli vloni a že se vrátilo špičkové trio z Bavorska, Emil Kronschnabl (akordeon), Josef Tschupp Schmid (akordeon) a Josef Jo Weiss (kytara), kteří předvedli profesionální výkon a za rok opět pojedou. „Je fajn, že tady s akcemi šumavská muzika, která proslavila Šumavu a Šumaváky, určitě nezanikne,“ komentoval slavnostní večeři Strnad. „Já pocházím z Habartic a to byli muzikanti, to byli svatci!

projektu Hudba přes hranice.

Harmonika to vždycky roztočí

Hlasy publika: „Bavím se perfektně! Jsem tady letos poprvé a je to úžasné, protože mám tuhle muziku rád a líbí se mi tu, jsem spokojen. Jsou tady milí lidé, moji kamarádi, známí. Železnorudské pivo je dobré. Já jsem sice odkojen plzeňským, ale porovnal jsem to a musím říct, že železnorudské pivo je lepší! Muzikanti jsou úžasní, jeden lepší než druhý, ale tady můj spolusedící byl jeden z nejlepších. Devatenáctiletý Zdeněk Krýsl z Vošvov je úžasný! Já být v jeho letech, sv

Harmonikářské duo František Strnad starší a jeho švagr Jiří Kaiser

za celým odpolednem, podvečerem i ve večerem. Mám radost, že píšou sluníčko a to byl náš nejzajímavější a nejmilejší host! Chtěl bych, abychom pokračovali v této tradici, a jak se říká, dál běží za rok a týden, protože jsme se nešťastně potkali s Chodskými slavnostmi, takže z regionu Chodska tady bohužel nikdo letos nebyl, protože všichni byli v Domažlicích, ale dohodli jsme se, že 3. ročník by měl být týden po Chodských slavnostech. Celkem dnes hrálo 28 muzikantů, z toho dvě ženy. Obě byly z Plzně, i když paní Kája Vlková v tšinu času tráví na Klatovsku na chalupě v Kališti, a byly obě bezvadné! Žena a heligonka, to musí být zážitek pro každého, kdo má rád muziku, protože žena na heligonku hraje mizivě procento a my jsme rádi, že jsme tady měli dvě fantastické muzikantky. Loni jsme měli deset muzikantů méně, takže oproti loňsku je náš stánek, ale nechceme z toho dát masovou akci. Byl bych rád, kdyby se ustálil počet maximálně na třicet účastníků. Dvě vody jsou dva - délka programu a ekání účastníků na jejich vystoupení. Ne každý je profesionál a vystupuje pravidelně na hudebních produkcích, a tak dlouhým ekáním vzrůstá nervozita společně s trémou a to nikomu z muzikantů na pohodě a výkonu nepomáhá. Takže byl bych rád, kdyby se to ustálilo zhruba na počet, který byl dnes, protože oficiální část setkání harmonikářů trvala čtyři hodiny, a to si myslím, že je až až.“ Tak rozhodli druhé setkání harmonikářů na Belvedéru hlavní organizátor.

Nejmladší harmonikář má 17 let, nejstarší osmdesát pět

Nejmladším účastníkem mezi harmonikáři byl sedmiletý Aleš Strolený z Mlýnského Struhadla. Po jeho vystoupení

K rovcí z Kašperských Hor

Muzikanti z Bavorska

Konkrétně i můj dědek František, habartický rodák, hrál v habartické kapele Simek, v kostele na varhany a dokonce i u německého cirkusu. Nakonec kdo viděl televizní seriál Cirkus Humberto, tam je krásně ukázané, jaké nádherné písně k Šumavě hráli, protože šumavská muzika má punc kvality a originality a doufejme, že i generace po nás pojedou ve slépečkách svých otců, dědek a pradědek,“ dodal František Strnad, kapelník známé OBŠUKY - Oblíbené šumavské kapely.

Když jej napadla myšlenka poádat mezinárodní setkání harmonikářů? „Napadlo mě to, když jsme hráli předloni na podzim v Německu na hranicích na První esko-bavorské neděli. Vloni vzniklo první setkání na Belvedéru v nové harmonikářské a na foukací harmoniku, heligonku, chromatiku, piánovku, ale i malým skupinám od malých dětí až po staré hračovnické,“ vysvětlil František Strnad. Spoluorganizátor za bavorskou stranu Ivan Falta dodal: „Jsem velmi potěšen, že zde mohli vystoupit muzikanti ze Zwieselu. Už jsme tady podruhé a je to tradiční velké skvělé, zejména kvůli náladě, která tady vládne,“ řekl Ivan Falta, předseda kulturního sdružení Über die Grenz (Přes hranice) a koordinátor úspěšného

by mi ležel u nohou.“ (Miroslav Svoboda z Tachova). „Já se tady bavím výborně. Měkale jsem, že to bude skvělé, protože harmonika to vždycky roztočí!“ (manželka Miroslava Svobody). „Je to krásné, nádherné! Hlavně K rovcí z Kašperských Hor – ti jsou nejlepší! Harmoniky pro mne znamenají všechno. Je to moje celoživotní záliba a na stará kolena se také u nás hrát.“ (Vladimír Koukal z Velhartic).

Když ádí k rovcí, les nepadá

Největší aplaus sklízeli K rovcí z Kašperských Hor. Bylo to díky po asi, které návštěvníky nezklamalo. Píšlo hodně lidí, kteří mají rádi harmoniky. Dost se sešlo i harmonikářů, kteří byli až z Plzně nebo z celého okresu. Akce komentoval kapelník K rovců, heligonkář Václav Siegl: „Je to výborná tradice, protože se sejdeme, popovídáme si. Takže výborné pivo ze zdejšího pivovaru, příjemné posezení na venkovní terase, vydatné po asi, skvělí muzikanti, skvělý posluchač! Co si přát víc?

„Tená má Železnorudského zpravodaje vzkazují, aby nezanevřeli na harmoniky, protože je to nejlepší nástroj, který v našich existuje.“ V kapele K rovců zahráli Josef Mráz (vozembouch), Jaroslav Nový (piánovka) a Josef Ludvar (piánovka). A co říkají na to, že jsou nejlepší? „Určitě nás to moc těší, ale my si to nemyslíme. Tady byli suší ti harmonikáři jako pan Doubek, který je profesionál, takže je určitě lepší. Ale máme s sebou bezvadnou podporu - naše manželky, které vozíme všude s sebou,“ říká šibalským úsměvem kapelník.

Text a foto: Hana Sádliková

Ru ní práce, divadlo i poradenství

Centrum volného času, o. s.

Vážení členové i Železnorudského zpravodaje, chceme vás informovat o tom, co se nám podařilo a co chystáme. Prázdninové měsíce utekly jako voda a nám přinesly příjemné překvapení. Písmo stávkové tábory, které jsme uskutečnily, předtím naše očekávání. Děkujeme se nejenom velmi líbily, ale dokonce chtěli naši „pirátskou plavbu“ prodloužit. I když nám po asi vždy nepříjemně, dokázali jsme se vždy zabavit a prostě si to „užít“. Nezapomeneme ani na své týlky v oči, když dříve na konci naší táborové hry objevily pirátskou truhlu s pokladem-dárky.

Lektorky našeho centra Olga Myšková a Miluše Amortová se v měsíci září intenzivně připravují kroužky, které se rozběhnou v měsíci říjnu. Pro děti je připravený kreativní kroužek, který jsme rozdělili do tří skupin podle věku. Děti se v něm seznámí a naučí pracovat s různými technikami – práce s papírem, ruční papír, lity a kerpaný, batik, decoupage, tisk na textil, kašírování, korálkování, drátkování, pedig, plstění, floristiku a práci s iroddinami, malování na hedvábí, sklo a porcelán, vyrobíme si svíčky, košíčky, ozdoby, šperky, hračky, dekorace... Amaminky určitě ocení jaké krásné výrobky děti doma přinesou. Chceme samozřejmě

reagovat na různé sváteční příležitosti a rovněž období v průběhu roku. Jsme přesvědčeni, že v tomto kroužku se děti v žádném případě nebudou nudit a okusí netušené možnosti ručních prací. V nabídce pokračujeme ochotnickým kroužkem, do kterého jsme na základě castingu před prázdninami nominovali 26 dětí. Je to až neuvěřitelné po et. Máme velkou radost, že děti mají chuť hrát divadlo, vyrábět s námi kulisy a kostýmy. Tento kroužek bude rozdělen také do dvou skupin dle věku. František Strnad přes prázdniny intenzivně pracoval a ve spolupráci s Martinem Červenkou vzniká hra se zpěvy, která svým motivem zapadá do šumavské přírody. Více neprozradíme, ale už nyní se můžete těšit na určitě báječné představení, a tak držte těmto odvážným dětem palce, a se jim daří.

V neposlední řadě přicházíme s nabídkou keramického kroužku, který nám v současné době zabere nejvíce příprav a starostí. Pobýváme v těchto skupinách, opět rozdělené dle věku dětí. Je to kroužek pro rozvoj fantazie, jemné motoriky i pro duševní pohodu. Děti se naučí základy práce s hlínou v glazování.

Každý druhý a čtvrtý pátek v měsíci otevíráme v našem centru poradnu, ve

které náš speciální pedagog a terapeut nabízí poradenství: pro děti s potížemi s chováním, pro děti s nerovnoměrným vývojem, poruchami učením, LMD(ADHD), pro děti s DMO, pro rodiče. Přesnou nabídku, čas a cenu kroužků obdržíte dříve v ZŠ. Doufáme, že shledáte naši nabídku zajímavou a pokud vaše děti mají trošku šikovné ruce a chuť s námi tvořit, rádi je pozveme.

Nezapomněli jsme ani na tvořivé ženy, které si chtějí odpočinout v příjemném prostředí, něco nového se naučit, něco si samy vyrobit a zkrášlit tak samu sebe nebo svůj domov. Nabídku konkrétních kreativních věcí nebo ve formě v novaných keramice obdržíte dříve se sepsanými kroužky. Dále najdete přesný popis všech kroužků brzy také na našich internetových stránkách. Centrum volného času otevíráme opět v měsíci říjnu, pondělí až pátek, od 15,00 do 18,00 hod. Můžete využít naši hernu a detský koutek. Připadné dotazy rádi zodpovíme přímo v centru nebo prostřednictvím emailu nebo telefonu.

Přejeme vám všem krásné podzimní dny a děkujeme za vaše vytrvalost do nového školního roku.

Za tým CV Olga Myšková, tel. 775644171, email: olga.myskova@seznam.cz

Mladí zdravotníci ze Železné Rudy...

(Dokonění ze str. 10)

trpělivost, ale myslím, že děti, které to chtějí dělat, jsou velice ochotné přijímat nové dovednosti.

Jaké je spolupráce s rodiči i mladých zdravotníků a mstem Železná Ruda?

Velice dobrá. Například když jsem se rozhodovala, jak pojedeme na republikové kolo, nabídl se tatínek velitelky Josef Podlešák, který pracuje u Městské policie a má kompetenci jezdit autem s výstražným znamením. Starosta Michal Šneberger nám poskytl busík hasičů. Chtěla bych poděkovat jim oběma, protože nebyl pan starosta, který nám dovozl cestu a nebyl pan Podlešák, který nás odvezl, museli bychom se tam plahat vlakem. Takže těm bych chtěla poděkovat moc. A vlastně všem rodičům. Teba Patrik Dvořák mluví v době konání krajské soutěže na rodinnou oslavu, a maminka ho přesto nechala jet s námi na soutěž. Na krajskou soutěž do Vejprnic, nám rodiče a Terezy Fischerové pomohli odvézt děti na soutěž. Jedno osobní auto dle mluvy syn a druhé auto Fischerovi. Byla jsem moc ráda.

A odkud získáváte peníze na svouinnost?

Zdravotnický kroužek je zdarma, protože jako celá organizace K je dobrovolná, takže i účast dětí na kroužku je dobrovolná a neplatí se nic. Oblečení, které

děti nosí na sobě, jsme dostali jako sponzorský dar od K. Obvazový materiál je ještě z dob branné výchovy, a te využívalme prošlý materiál z autolékárny ek. Za příspěvek od města jsme pořídili figurínu. Železnorudské kasino dává nějakou částku nainnost dětí a mládeže. Msto nám pomáhá a vychází vstíc.

Co vám práce s dětmi dává? V čem je tato práce výjimečná?

Je výjimečná v tom, že můžeme zachránit život. Například se stalo, že ve třídě zkolabovala dívka. Výuku v té hodině vedl zástupce editela a chtěl jí zavolat pomoc, ale byli tam zdravotníci z kroužku a ti okamžitě přiskočili a on mohl jít volat záchranku. Dokázali dříve pomoci, dost možná zachránili její život. Nejvíce mě potěšilo loni. Kolegyně, která měla dva tehdy ještě druháky (Tereza Fischerová a Jan Malý – pozn. autorky) měla přítelovku problém – chlapec začal krvácet

z nosu. Tereza a Honzík ho vzali na záchod, zastavili krvácení, ošetřili, provedli zpátky a dostali pochvalu. Pak ale Tereza s Honzíkem přišli: „Paní učitelko, to bylo strašné! Té krve, nám se dělalo špatně.“ Ale v kritickou chvíli zareagovali, jak jsem je to učila. Dokázali pomoci. A myslím, že je důležité, aby každý dokázal jednou pomoci aspoň tak, jako to umí mladí zdravotníci.

Rozhovor a foto: Hana Sádliková

Trocha historie nikoho nezabije

Turistika a turisté na Šumav

Jen s pr vodci

Nejstarší zprávy o výletech na Šumavu se vztahují k černému a bílému jezeru. Ještě v letech 1760 - 1780 bylo nutno absolvovat cestu k nim s průvodci. Tuto službu vykonávali především dělníci a hajníci, kteří znali cesty a přitahovala je možnost si přivydělat. Stále v té době byla dělnická prosklápnutá otevírala další cesty. Za zmínku stojí, že poměrně rychlý rozvoj turistiky si například vyžádal postavení první chaty na Šumavě, a to na Kletci. Zde byla zároveň postavena v r. 1825 první rozhledna, která po mnohých úpravách a přestavbách slouží dodnes turistickému ruchu. Také na vrcholu Hrubé hory nad Ždímkou (1187 m) se již stála vyhlídková věž, nejspíše rozhledna. Dodnes o tom svědčí pomístní jméno U věže.

Slavní na Šumavě

V devatenáctém století se výlet na Šumavu zůstal jen úzkým okruhem majetnějších občanů, mezi nimi i v době ti pracovníci, umělci a také dobrodruzi. K propagaci Šumavy přispěl rakouský spisovatel Adalbert Stifter (1805-1868) narozený v Horní Plané, kde je dnes v jeho rodném domě muzeum. Nejvýznamnějším spisovatelem Šumavy byl Karel Klostermann (1848-1923). Tím, že o Šumavě psal, nepřímo ji propagoval u svých čtenářů, tehdejších turistů. V r. 1876 navštívil Šumavu i Alois Jirásek, který putoval přes Plzeň, Domažlice a našel nocleh v hostinském pokojíku v Nýrsku. Pár dní poté pokračoval přes černé a bílé jezero do Železné Rudy, kde se v té době stavěla železnice a známý tunel pod horou Špičákem. O několik let později navštívil Šumavu Jan Neruda. Našel útulek u tehdejšího kantýnského a později hoteliéra Prokopa a byl to právě on, kdo tohoto propagátora a mecenáše prostých turistů nazval otcem Prokopem. Ještě předtím putoval Neruda po jižní části Šumavy, zavítal na Kvildu a k prameni Vltavy. Významní hudebníci bývali v těšínou hosty velkopile a dělníci a dělnice ka Bubeníka v jeho obydlí na soutoku Vydry a Křemelne, které je dnes nazýváno dělní kovářská pila. Bedřich Smetana zde nejenom vysadil známé tisíce smrky, ale našel zde i inspiraci ke známé symfonické básni Vltava, kterou napsal v r. 1874.

Organizovaná turistika

V osmdesátých letech 19. století byl na Šumavě založen německý národní spolek Deutscher Böhmerwaldbund. Jako jeho protiváha vznikla v r. 1884 Národní jednota Pošumavská. Tento spolek na ochranu české menšiny měl jiné poslání než turistiku, staral se o budování českých škol a vyučování v českém jazyce, knihovny, pomáhal českému obyvatelstvu při zakupování usedlostí, domků,

hospodářských strojů a snažil se oživit kulturní život českého obyvatelstva. Později vznikl český spolek okrašlovací. To bylo například v Klatovech, Sušici, Horažovicích, Strakonících, Nýrsku, Rabí, Vodňanech a Volyni. Probouzel lásku k přírodě, zasazoval se o zpřístupnění historických objektů a jejich údržbu. Udržoval a opravoval staré stavby a památné zíceniny a činil je dostupnými širším vrstvám. Spolek také zprostředkovával letní pobyty a vydával letáky o krásách Šumavy. Ve svém časopise Krásy našeho domova informoval čtenáře o rázu krajiny, upozorňoval na přehlazená místa a obce, sídla i výletní střediska a nepřímo tak dával návod k zájmu o turistiku. Národní jednota Pošumavská záhy poznala, že dva spolky nemohou stát

propagátory i Šumavy, organizovali vynášení materiálu na zádech v batohu od vlaku na Špičák, nebo chata byla z české strany dopravními prostředky těžko dostupná. V r. 1935 odkoupil odbor K ST v Klatovech od německého majitele chatu na Mustku, postavenou v r. 1924. V téže roce byla postavena Klostermannova chata na Modravě, chata v Leno a v r. 1929 byla otevřena chata v Prášílech. Ve 30. letech pokračovala výstavba dalších chat - v r. 1931 chata K ST ve Volarech, v r. 1932 byla adaptována chata na Libíně, kterou v r. 1935 od města najal odbor K ST v Prachaticích. V r. 1935 byla také postavená rozhledna na Maškově vrchu u Vimperka a v r. 1938 pak rozhledna na Javorníku.

Znakování - nic nového

K této činnosti bylo nutno přidat i budování turistických stezek a značení cest. Byla to například stezka na Mokrou a Luzný (1372 m). V r. 1922 zřizoval odbor K ST ve Volyni stezku z Bězníku k prameni Vltavy, dále stezku z Albrechtic u Sušice na Sedlo. První značené cesty vznikly v r. 1897 a vedly z Hojsovy Stráže na Hamry a na Ostrý. Další pak ze Stachova přes Zlatou studnu k Antýglu a údolím Vydry a ze Stachova na Javorník a Nicov. Hned na počátku bylo zavedeno jednotné pásové značení používané v menších oblastech dodnes. Náklady na značení byly minimální, protože ti, kteří je prováděli, kupovali barvy a štětce ze svého. K ST zřizovalo i studentské noclehárny, kde studenti mohli zdarma i se značkou slevou přenocovat a obdržet levné jídlo. Činnost odboru K ST šířila tehdy župa Šumavská, která měla sídlo ve Strakonících. V r. 1937 na vrcholu rozkvetl před okleštěným republiky fašistickým Německem má župa 16 odborů K ST se 2353 členy a 111 dorostenci.

Po obsazení pohraničí Německem na podzim 1938 byly podmínky pro pokračování turistiky značně omezené. Nejvyšší horou české Šumavy byl tehdy Javorník. Činnost odborů byla ochromena, některé pracovaly společně s německými rozpuštěnými Sokoly. Až osvobození v květnu 1945 přineslo oživení činnosti. K ST znovu organizuje akce, značí cesty. Uplatněním státní koncepce jednotné turistické výchovy, ale brzy skonila samostatná existence klubu a aktivita na Šumavě převzaly odbory turistiky turistických jednot STV (český svaz turistické výchovy) z velkých měst - Plzně, českých Budějovic, Písku, Strakonice, Klatov, českého Krumlova, Prachatic a Domažlic.

S použitím materiálu Muzea Šumavy zpracoval Roman Gaj, Muzeum Šumavy Sušice - pracoviště Železná Ruda, ilustrací níže: historická pohlednice ze sbírky Václava Chabry

Tak vypadala chata na Mustku, která vyhořela

proti sobě, a proto některé spolky okrašlovací vzala pod svoji ochranu a s jinými začala úspěšně spolupracovat. Doporučila společný postup okrašlovacích spolků, besed i sokolských jednot, jejichž výletová činnost též zasahovala na Šumavu.

Staví se, buduje se

Široký rozvoj turistiky přineslo ustavení odboru Klubu českých turistů (KČT) v Sušici v r. 1890, v Klatovech 1893, ve Strakonících, Prachaticích a ve Volyni v r. 1922, ve Volarech 1927 a ve Vimperku 1933. Pokud byl u nás i v Horažovicích v r. 1926, ale vlivem silné jednoty sokolské a její výletní činnosti odbor po několika letech zanikl.

Brzy po svém založení přistupuje KČT ke stavbě rozhleden a turistických chat. 8. září 1900 odevzdal odbor KČT v Sušici ve výhledu rozhlednu na Svatoboru. Ta v r. 1905 vyhořela, ale byla postavena nová, v té době velice plodná byla na stavbu turistických chat léta dvacátá. V r. 1922 byla za pomoci odboru K ST (Klub československých turistů) ve Volyni zbudována chata u prameni Vltavy, nákladem K ST v Klatovech v r. 1923 Matušova chata na Pancíři. V r. 1922 byla postavena Juránkova chata na Svarohu, která v r. 1931 vyhořela, ale za rok již zde stojí nová zděná chata, zbudovaná za pomoci Ski klubu Plzeň. Majitel Arno Juránek a jeho nadšení společníci,

Naši podnikatelé a služby

Vladimír Váca a Jaroslava Vácová Sm nárna Retour Ex a Cestovní agentura Vaca

S podnikatelem Vladimírem Vácou jsme se sešli v restauraci penzionu U zlomené lyže v Železném Rudu. Byla nedle dopoledne na začátku září a v penzionu bylo plno. Trochu p ekvapující ve m st , o kterém se íká, že je tu odliv turist . „Plno je tam, kde se to dobře d lá,“ komentoval Vladimír Váca tuto skute nost. „práv te , kdy už je po sezón , je to nejlépe vid t“. „Tady v Železném Rudu je zakopaný pes v tom, že jeden závidí druhému a hází mu klacky pod nohy. Mohla tu už být nap íklad letní sá ka ská dráha. Když sem n kdo p jde s nápadem, vytvo í se okamžit proti n mu zájmová skupina, která realizaci nápadu zma í.“

Vladimír Váca (1953) pracoval v Železném Rudu od roku 1976 jako celník. Hned po roce 1989 dostal povolení na živnostenské podnikání a pletl pomlázky, které pak prodával. V roce 1990 dostal povolení provozovat sm nárnou. U ní ale musela být podle tehdejších p edpis cestovní kancelá. Tak se Vladimír Váca spojil s podnikatelkou Ludmilou etickou a založili spolu společ nost Retour, tedy sm nárnou kombinovanou s cestovní kancelá í. V roce 1996 se cestovní kancelá od sm nárný odd lila a vznikly t í firmy – Cestovní kancelá RETOUR se sídlem v Klatovech se zam ením na ubytovací služby na Šumavu , Cestovní kancelá VACA se sídlem v Železném Rudu , která dnes provozuje hlavn pr vodcovské služby, a společ nost Retour Ex se sídlem v Klatovech, zam ená na sm nárenství a na drobný dopl kový prodej. Cestovní agenturu vlastní Vladimír Váca s manželkou, společ nost Retour Ex vlastní společ n s Ludmilou etickou.

Lidem dnes normální turistika nesta í

Nejllepší období pro sm nárnou byla v devadesátých letech, kdy Retour postavil nový objekt v Alžbě tín na hranici. Byli jedni z prvních. eská národní banka tehdy do Alžbě tína posílala ty, kte í za ínali se sm nárnou jako do vzorového sm nárenského provozu. Roku 1994 dokonce Váca s etickou otev eli pobo ku sm nárný a cestovní kancelá e v centru Železného Rudu, v dom služeb Královák. Po roce 2003 nastala hubená léta. „Jezdí k nám stále mén bonitní klientela ze zahrani í,“ vysv tluje p í iny Váca. „Další problém je v tom, že masivní reklama stále tlu e lidem do hlavy, že nejlepší je zážitková turistika, adrenalin. A lidem pak normální turistika nesta í. Dále je tu konkurence zemí s garantovaným po asím a podobnými cenami jako jsou u nás. Problém je í to, že na Šumavu je málo špi kových hotel . Vezm te si, že nejlepší a nejdražší hotely na Bavorské stran jsou dnes nejmíc vytížené. Lidé cht jí bu hodn levné nebo hodn kvalitní a tím í dražší služby. V Alpách jsou dnes v zim

vyprodané ty hv zdi kové hotely. Problém je í nedostatek investor . Kdybychom tady v Železném Rudu p ed léty kývli na tzv. holandskou vesni ku, byli jsme dnes ur it jinde, možná tak daleko jako je dnes prosperující obec Lipno, kde d ív dávaly lišky dobrou noc.“ Vladimír Váca ale zd raz uje, že za úbytek turist í si m žeme p edevším sami. „Poskytovatelé služeb by se ke svým host m m li chovat tak, jak by o ekávali, že se k nim jako k host m budou chovat jinde, tedy tak, aby byli spokojeni. asto chybí v c, která nic nestojí – úsm v, prvotní kontakt o íma í ochota v novat hostovi trochu navíc – zeptat se jak se mu zde líbí, kde dnes byl, ale hlavn zda je ZDE U NÁS vše v po ádku.“

Turistická agentura

Nabídek bylo ze začátku pom rn dost. P vodní Retour a pak Cestovní agentura Vaca prodávaly p edevším zájezdy eských

tour operátor jako byl Exim Tours nebo Fischer. Tour operát o i zájezd komponují, prodejce ho nabízí klient m a získává od operátor provizi. „S nástupem internetu ale prodej zájezd prakticky skon il,“ vzpomíná Váca. „Proto jsme se v naší cestovní agentu e za ali specializovat na pr vodcovský servis, výlety, ubytování v zahrani í a nabídku letenek. A tak je tomu dodnes.“ Pr vodcovský servis pokrývá zem eské od Chebu po Jind ich v Hradec, v zahrani í Salzburg nebo Linec. Možné jsou í okružní jízdy po Šumavu a Bavorském lese s pr vodcem. Cestovní agentura Vaca zajiš uje pr vodcovské služby pomocí externích spolupracovník v eštin , n m in í angli tin . Zákazníkem bývá hotelový provoz nebo dopravce. Nap íklad hotel Horizont nebo autobusová společ nost v N mecku. Pr vodce na celý den stojí od 2000,- K .

Jak lidé m ní peníze

Sm nárna Retour Ex je stále st žejní, pokud jde o finan ní výkony. Dokonce í po zavedení společ né evropské m ny. Retour Ex najdete v Alžbě tín p í silnici ve sm ru na

hranici na levé stran , naproti Global Travel Free Shopu Alžbě tín. Je tu možné vym nit peníze, p edevším Eura v dobrém kurzu, p ípadn koupit si na cestu nápoje, mapy nebo dální ní známky. „Zlatá léta 1995-2003 jsou ale bohužel za námi,“ komentuje dnešní situaci na sm nárenském trhu Váca. „O cizí m ny krom Eura není tak velký zájem, nastal úbytek zahrani ní klient , vyrovnávají se ceny u nás a v N mecku a tím pádem je í mén zájemc o vým nu pen z. Dnes Euro kupuje a prodává kdekdo, je dost nekalé konkurence. My máme proškolený personál a licenci, s Eurem jsme byli í na burzách,“ íká. „P ežíváme díky tomu, že zam stnáváme jen rodinné p íslušníky, zatímco d íve jsme m li až šest zam stnanc . A také díky zákaznickým kartám, máme jich 27 000. A naši zákazníci se vracejí.“ Vlivem společ né m ny a krize dolaru je situace na sm nárenském trhu nejistá. „Dolar se lidé spíš zbavují. Švýca í mají sice silnou m nu, ale jezdí k nám málo,“ vysv tluje p í iny snížení obrátu v ostatních m nách Váca. „Byli jsme dobrá destinace pro Italy, ale t ch sem jezdí také mén ,“ dopl uje podnikatel. Ro ní obrát sm nárný v t ch nejllepší letech byl p es 200 mil. K , dnes je to asi desetina. „Ale po ád ješt je pro nás finan n d ležit jší sm nárna než cestovní agentura,“ íká Váca.

Pokoje pro hosty

T etí oblastí, kde Vladimír Váca se svou ženou podnikají, je ubytování v soukromí. Jde o slušná ízené pokoje s kuchy kou, bez snídaní . Cena apartmánu pro dv osoby je od 550,- K do 700,- K podle sezóny.

Trochu optimismu nakonec

Vladimír Váca je optimista. Podle jeho názoru bude stále dost milovník Šumavy. „Možná to nebudou šestidenní pobyty jako d ív, možná budou t í až p tidenní, možná í kratší, ale rozhodující bude, jestli se tu hosté budou cítit dobře. Jestli budou mít k dispozici slušný standard ubytování za rozumné peníze, dostupné služby a vlídné zacházení. A v neposlední ad záleží í na tom, zda se zde budou moci na pírodu „sáhnout“. Myšlenka divo iny ne Šumavu je možná fajn, ale pokud se k ní návšt vník nebude moci z d vod ochrany p íblížit, pak ta divo ina bude jen pro úzký okruh odborník a b žní lidé o ní ztratí zájem.“

Kontakty: Cestovní agentura Vaca – pr vodcovský servis. Mail cavaca@tiscali.cz, tel. +420 602 218 844.

Sm nárna Retour Ex – sm nárenské služby. Otev eno v pond lí až sobotu od 7-19 hod., v ned lí 8-19 hod. Tel. 376 397 485. Ubytování v soukromí. Adresa: K vodárn 242, Železná Ruda. Tel. Jaroslava Vácová +420 602 104 443. -rh-

Tomáš Balík - sbíratel medailí.

Železná Ruda, mste ko v srdci Šumavy, je známá hlavn jako lyžařské středisko. Lyžaři a biatlonisté byli vždy vlajkovou lodí železnorudského sportu. Dají se ale i fotbalisté, nohejbalisté, volejbalovému týmu žen a zejména stolnotenisevému oddílu LAKA. To, že tady vyrstají i špičkoví sportovci z jiných oddílů, není tak známo. Peste již v červnovém vydání Železnorudského zpravodaje jste se dočetli o úspěších mladého dráhového cyklisty Jardy Snášela. Železná Ruda má ale dalšího reprezentanta R. Je to nadšený plavec Tomáš Balík (20 let).

Z fotbalisty plavec

Návštěvník, ale i obyvatel Městečka Železná Ruda dlouhodobě chybí bazén. Zejména poté, co na hranicích ukončil provoz bazén s umělým vlnobitím. Velký odliv obyvatel a rekreaantů tomu výrazně napomohl. Pokud mám ale správné informace, blýská se snad na lepší časy a bazén bude opět v provozu. V tomto bazénu také začala sportovní kariéra Tomáše Balíka. Výborné vztahy obou sousedních měst využívali žáci ZŠ v Železné Rudě pravidelným plaveckým kursem. Na závěry absolvovali přebory a získávali první medaile a diplomy. Jedním z vítězů byl i Tomáš. První zlatou v životě získal jako žák 4. třídy a rok potom si úspěch zopakoval. Plavání se mu zalíbilo a stále nastoupil navštívit malý bazének v hotelu v Mlýně. V té době hrál jako každý správný kluk fotbal. Od počátku hrál pravého obránce a svou rychlost a šikovnost byl pro soupeře velice nebezpečný. Trenéři spoléhali, že jednou z Tomáše vyroste skvělý fotbalista a posílá A-týmu. Před ukončením školní docházky se

ale jeho fotbalový vývoj zastavil. Na otázkou spolupráce, pro Tomáš nechodí na zápasy, mns bylo sděleno, že "šel plavat". Podruhé zase vzkázal že "jel do bazénu". Nemohl jsem to pochopit. Až když jsem jednou také "jel plavat", v bazénu ve Zwieselu jsem zahlédl plavce se špičkou a brýlemi, který si dával jednu délku bazénu za druhou. Byl to Tomáš. Tam jsem se dozvěděl, že plave závodně za oddíl SC Zwiesel pod vedením trenéra Milana Windsora. To, že jim spolupráce klapala, svědčí výsledky dosahované na přeborech Bavorska - nespočet medailí a jeden titul Mistr Bavorska z roku 2006 na 100 m motýlek jsou toho důkazem. Tomáš porážel plavce z Mnichova, Norimberku, Regensburgu i dalších oddílů. Bavorsko je nejvčetnější spolková země Německa s 12,5 miliony obyvateli. Tomáš v sportovní úspěchy je proto výjimečný. Po tomto výsledku snad ani nestojí za zmínku, že se stal nkolikrát přeborníkem Dolního Bavorska, a získával další trofeje.

Od úspěchů regionálních stále nahoru

V téměř roce, ještě jako žák, se zúčastnil závodu na 24 hodin. Za tu dobu absolvoval úctyhodnou vzdálenost 50 km. Byl to také i rok, kdy dostal povolení hostovat za oddíl Vodní Záchraná Služba Klatovy. Tam také získal první medaili z Mistrovství R. V dorostenecké kategorii získal stříbrnou medaili na 50 m motýlek. Po nástupu na střední školu v Plzni v roce 2007 začal pravidelně trénovat a startovat za PK Slávie VŠ Plzeň. Soustředil se na disciplínu motýlek. Dostavily se další úspěchy. V roce 2007 jako dorostenec absolvoval na mistrovství republiky (MR) tři finálové závody. Start na 50 m přetavil ve stříbrnou medaili. V roce 2008 získal bronzovou medaili s dorosteneckou štafetou Slávie VŠ Plzeň. S úspěchem se ale podílel i na stříbrné medaili 4x100 m polohové štafety dospělých. Další roky ho stupně vítězů málokdy minuly.

Rok 2009: v dorostenecké kategorii 1. místo na 100m, 3. místo na 50 m, 3. místo na 200 m a 1. místo v polohové štafete Slávie VŠ Plzeň. V kategorii dospělých, a dorostenec, obsadil 4. a 5. místo. Na 4x100 m polohové štafety získal opět stříbro.

I rok 2010 začal úspěšně. V dubnu na zimním MR získal celkem 3 zlaté (100m, 4x100 polohová štafeta, 4x100m štafeta volný způsob). Na letním MR v červenci 2 bronzové (100 a 200 m.).

Letošní rok je zatím nejúspěšnější. Zimní MR - 3x stříbro (100 m, 200 m, 4x100 poloh. štafeta). Letní MR v červenci - 5 medailí (stříbro na 100m, 200 m, 4x100m polohová štafeta, bronz na 50 m a štafeta 4x100 m volný způsob). To je výčet medailí z hlavních závodů mistrovství R.

Tomášovým nejvčetnějším soupeřem je oddílový kolega, reprezentant R na MS v Řečtu, Jan Šeřil. Ten v jednom z rozhovorů pro tisk označil Tomáše za silného protivníka, který se výrazně zlepšil a "šlápe mu na paty". Jsou to ale výborní kamarádi a po prázdninách spolu začínají trénovat. Šeřil se připravuje zejména na Olympijské hry v Londýně a Tomáš na Mistrovství Evropy v prosinci v Polsku. Musí ale zaplavat kvalifikační limit. V posledních závodech chyboval jenom pár setin. Tomáš ví, že spoléhá na přípravu se Šeřilem přinese kýžené výsledky. Těší se, že na ME v Polsku náhle reprezentativní apku dospělých. Tu již navštívil v roce 2009 na Mistrovství Evropy juniorů (viz přiložená fotografie). Tam se ještě úspěchu nedočká.

Nesmíme opomenout nkolik medailových umístění v českém poháru a ostatních závodech nejenom v letech. Místa na stupních vítězů obsazuje také na mezinárodních závodech, zejména v Německu, kterých absoljuje nespočet. Přesný počet medailí a pohárů nezná ani sám Tomáš. V tuhle chvíli to ale není podstatné. Sportovní prioritou je účast v národním týmu na ME, MS, případně na těch které z olympiády. Tomáš po ukončení SPŠE - správce počítačových sítí - nastupuje na Fakultu aplikovaných věd ZU v Plzni, obor informatika. Přijeme mu hodně úspěchů ve sportovním, ale i osobním životě.

Poznámka: Tomáš Balík se dostal nechtěně do konfliktu s plaveckým svazem Bavorska. Konkurenti z Bavorska pozorně sledovali jeho výsledky v R. Vadilo jim, že získal titul jak v Bavorsku, tak v R. Našli administrativní chybu při přestupu, zapíchnou oddílem SC Zwiesel a žádali anulaci výsledku z Bavorska a odebrání titulu. Nakonec byl spor vyřešen pokoutou pro oddíl SC Zwiesel, ale také pro Tomáše.

Text Rudolf Pavel
(Foto z archivu sportovce)

Dům, který zaujme

Schoberlgüt - Mlékárna

Dnes jsme se do pravidelné rubriky „Dům, který zaujme“ vydali do Hojsovy Stráže, kde hned po vjezdu naproti kostelu pod hbitovem stojí nejstarší hostinec v naší obci. Mnozí jej znají ještě jako „Mlékárnu“. Tento dům se ale nejdříve jmenoval „Schoberlgüt“

Součástí Schoberlgütu byl i hostinec v p. 8, v němž je jako první osídlenec Pavel Glaser v roce 1826, který koupil od Wolfa Zelzera jeden díl a druhý od Andrease Zelnera, čímž vznikl nový půdorys jako samostatný.

Pavel Glaser převedl ho na syna Jana i s pozemkem. Ten jej 14. srpna 1876 dále odevzdal synovi Josefu Glaserovi již bez pozemku. Tento Josef neustále hostinec

Text a foto: Milan Kříž - Václav Chabr

pachtoval tak, že se jako pastýř na něm vystídali Zelzer, Brandl, Adler a jiní. Toto neustálé stídání pachtů vyneslo Josefu

vystídání několik majitelů s různými posláními. Dnes je snaha tento dům přetvořit na penzion.

Glaserovi přezdívkou „Handl Josef“, ale na hospodu se tento název nepřenese. Hostinec získal držitelé 12. února 1884, kdy ho od Glasera koupil pivovarský Jakob Pflanzler, majitel zdejšího pivovaru. Od toho je 9. května 1904 koupil poslední majitel Heinrich Zelzer. Po roce 1945 byl objekt zestátněn. Jako budova je hostinec nejstarší v obci, hned za hospodou Frischwinklu (Bráhlík, dnes Hotel Fanda). Jako hostinec sloužila budova od roku 1826 do 1945, tedy 119 let.

Po roce 1945 dům sloužil jako rekreační objekt národního podniku Mlékárenské závody v Plzni na Borech. Po roce 1989

(Ze str. 8)

→ se zúčastnili také s kolegy z Bystřice.

Jak se do akce zapojují železnorudští občané?

Bylo jich málo. Je to z mého pohledu nešťastný přístup lidí, kteří žijí v této oblasti. Ale není to z evropského pohledu nic výjimečného. Setkal jsem se s tím i v alpských oblastech, kdy jsme přijeli do hor pod kopce a místních občanů jsme se ptali, jak to vypadá na vrcholech. Nevěděli. Rodáci nebyli od svého domu dál než dva kilometry. Lidé prostě mají svůj zájem a pokud nejsou zapálení, tak tu oblast ignorují a jezdí za prací i za poznáním jinam a vůbec je nezajímá, že mohou mít pár kilometrů od svého bydliště překrásné výhledy na krásnou přírodu.

A na závěr otázka - máte raději Železnorudsko v zimě nebo v létě?

Pro tuto rekreační oblast vyhledávat jen v těchto obdobích? Železnorudsko nabízí uspokojení v každém ročním období. Lyžařské areály zdokonalily technické vybavení a zázemí pro lyžaře, mnoho železná Ruda se stará o úpravu a údržbu železných tratí. Zdokonalení služeb poznáme i od jara do podzimu. Zmiňme jeden z nejkvalitnějších bikeparků v České republice na Špičáku, lanové centrum, trampolíny a minikáry Nad nádražím v Železné Rudě. Nově vybudovaný bowling Turner a v neposlední řadě i železnorudský pivovar Belvédér. Další možnosti se nabízí již ve zmiňovaném programu pro zahraniční spolupráci. Rekreační oblast kolem Velkého Javoru, možnosti využití aquaparku ve Zwieselu a v Lamě a nespočet dalších možností relaxace. Málem jsem zapomněl na to hlavní, což je možnost relaxace v překrásné přírodě šumavských jezer, v údolích horských potoků nebo sledováním prouků bobů nedaleko od hranice nádraží v Alžbětině.

Rozhovor a foto: Hana Sádilková

Medaile z cyklistického oválu cinkaly

V ervencovém vydání ŽZ tenáe zaujal lánek o talentovaném cyklistovi Jardovi Snášelovi (16 let). Tento sportovec si letošních prázdnin moc neužil.

Od 20. srpna probíhalo Mistrovství ČR v dráhové cyklistice na otevřeném oválu. Vzhledem k nepříznivému počasí závodníci stihli pouze závod v keirinu (jízda za motorovými idly). Jarda v této disciplíně na vítězství nedosáhl. Konkurenti z Prahy mu taktickou jízdou povolili pouze 2. místo. Ostatní závody se přesouvaly až na konec srpna. Cyklistům to nedovolilo válet se na kade u vody. Trénink pokračoval v plném vytížení celé prázdniny. Jardovi se to

nakonec vyplatilo. Poslední srpnový víkend završil letošní skvělou sezonu. Získal tři zlaté medaile. V sobotu na 500 m s pevným startem a v soutěži družstev. V neděli se do kalvy vytoženého hatricku ve sprintu a s předstihem si zajistil i prvenství v českém poháru pro rok 2011. Zopakoval tak vítězství z roku 2009 a 2010. Dokázal, že je suverénním dráhovou cyklistikou v kategorii kadet. V dalším roce bude soutěžit v kategorii junior. Neví ale, zda to bude za TJ ZČE Plzeň. Zájem o Jardu projevuje Dukla Brno a to je v naší cyklistice veliký pojem. Držíme palce a přeje další úspěšné tažení naší cyklistikou.

Rudolf Pavel

Dům, kolem něhož jezdí denně tisíce lidí na státní hranici, tu možná už dlouho nebude. Podle posudku statika nevyhovuje pro bydlení a musí být na náklady majitele, manžel Záborských z Prahy, zbourán. Majitelé se ještě narychlo snaží dům před demolicí prodat na www.alzbetin.cz. (VCH, -rh-)

S rouškou na ústech jsem probíral hory starých listin

rozhovor s Tomášem Cihlákem, autorem knihy *Pošumavské pivovary, která je určená jak sbíratelům pivovarských suvenýrů, tak široké veřejnosti.*

V rámci ervenkových oslav 4. výročí železnorudského pivovaru Belvédér, nejvýše položeného pivovaru v Evropě, se konal slavnostní křest knihy Pošumavské pivovary. Železnorudský zpravodaj pí tom samozřejmě nemohl chybět. Autorem knihy je sušický rodák, sbíratel, civilním povoláním uitel Tomáš Cihlák. Na slavnostním křtu jsme jej požádali o rozhovor.

Pane Cihlák, jste autorem této krásné knížky. Není to vaše prvotina. Co už máte za sebou?

Tahle knížka je už druhým vydáním Pošumavských pivovarů. První vyšlo v roce 2003 v nakladatelství Radovana Rebstöckera a bylo poměrně rychle rozebráno. V roce 2004 jsem napsal a vydal Pošumavské sircárny, které volně navázaly na mou prvotinu. Také jsem se podílel na vzniku dvou encyklopedií Šumava a Český les, které vydalo pražské nakladatelství Baset. Pro tyto publikace jsem zpracoval kapitoly o sircáctví. A v ervenci letošního roku spatřila světlo svatby druhá upravená verze Pošumavských pivovarů. Úvod knihy věnuji vzpomínce na svého otce, který toho ve mně zanechal strašně moc, samozřejmě i zájem o historii pivovarnictví. Byl totiž prvním v této zemi, kdo začal n sbírat kdy na počátku 70. let sbírat staré pивní lahve s litými nápisy. Vzpomínka na tyto zážitky je zachycena v úvodním slově. Obě své knížky jsem pomyslně věnoval právě svému otci.

ím byl váš otec?

Otec byl kantor, stejně jako já. Byl to velký vypravěč. Psal poutavá povídaní o Šumavě, o starých sircárnách do různých časopisů a novin, jezdil po besedách a přednáškách, vycházel ze znalosti knih spisovatele Karla Klostermanna, které znal snad nazpam. Byl obrovským milovníkem Šumavy a já jsem to vlastně po něm tak trochu zdědil. V knize také vzpomínám, že já jsem sbíral stříbrné, že jsem byl u toho, když táta začal sbírat. Všude byly prázdné, polorozpadlé pivovary a my jsme společně nacházeli stovky lahví, které tehdy nikdo nesbíral. Dnes sbíratelé znají bohužel lahve pouze z burz nebo z Aukra. Na sbíratelských burzách dnes nikdo s nikým kvalitní láhev pomalu nevyvíjí, dnes se pouze draží a prodává. Já jsem našel stříbrný poznal po 70. letech skutečně nefalšovaný sbíratelský ráj.

Můžete blíže popsat druhé vydání knihy Pošumavské pivovary? Víte, že vyšla v rozšířeném vydání s bohatou obrazovou přílohou.

Tato kniha je z mého pohledu samozřejmě kvalitnější. Novinkou je úplná nová obrazová příloha. Je zde nafoceno 36

těch nejvýznamnějších starých pivních lahví z Klatovska a Sušicka. Fotit sklo je nesmírně náročné a Ondra a Michal Fišerovi ze Sušice se na tom taky prokvalifikovali. Na které lahve jsme fotili přes hodinu. Každá byla nasnímána třeba i z dvaceti různých osvětlení, než se podařilo vybrat ideální. Takže obrazová příloha je rozšířenější a její součástí je i aktualizovaný katalog starých pivních lahví, což ocení především sbíratelská obec. Samotný text jsem se snažil upravit; zestrusit nebo doplnit to, co se za devět let objevilo nového. Doplnil jsem i ilustrace fotodokumentací, protože se podařilo sehnat nové dobové fotografie. Konkrétně například u Prášílů jsou dosud úplně neznámé fotky a další materiály

Prozradíte, jak jste k nim přišel?

Tady se přihodila téměř neuvěřitelná věc.

Tomáš Cihlák se svou knihou v pivovaru na Belvédéru

Jednoho dne se mi ozvala jistá Blanka Marešová. Připadlo mi, jako by spadla z nebe. Totiž jedna z absolutně nejvýznamnějších starých pivních lahví z konce 19. století je prášílská láhev s výrazným litým nápisem Gotz. A ukázalo se, že zmíněná paní je pravnučkou tohoto Aloise Gotze, bývalého sládky a nájemce prášílského pivovaru. Paní Marešová dodnes na krku nosí praporečnou nádherný medailonek s podobiznou svého pradědeka. A já jsem od ní dostal k dispozici další nádherné materiály pro svou knihu, třeba velice starý pohár s vyobrazenými ozdobnými iniciálami S. B. - Sibyla Pauli. Ta byla rovněž velmi známou osobností šumavského pivovarnictví. V 60. a 70. letech 19. století byla nájemkyní pivovaru v Železném Rudě, Prášílech a Dlouhém Vsi. Právě Alois Gotz se později stal jejím zetím. Bylo pro mě skutečným potěšením, když jsem se mohl vyfotografovat společně s pravnučkou Sibyly Pauli a pravnučkou Aloise Gotze. Bylo nanejvýš symbolické, že tomu bylo právě tady na Železném Rudě, kde jejich putování po šumavských pivovarech před několika lety vlastně začalo. Já si tuto milou příležitost vysvětluji tak, že první vydání knížky v roce 2003 se dostalo do povědomí lidí, a když se dozvěděli, že pracuji na druhém vydání, tak

mi sami nabízeli svou pomoc s tím, co nového by se do chystané publikace dalo ještě za adit doplnit.

Co považujete za perlu druhého vydání knihy?

Jsou to bezesporu zmíněné fotografie pivních lahví v barevné příloze. Každý sbíratel, který je mohl zatím vidět, potvrdil, že tímto způsobem ještě nikdo nikdy láhev nenafotil. Takže ještě jednou hlubokou poklonu výše zmíněnému sušickému fotografovi. Nafotit lahve byla jedna věc, nesmírně náročné rovněž bylo všechny tyto exponáty k focení získat. Každý sbíratel totiž vlastní něco. Nejtěžší bylo dát tyto lidi dohromady, protože své unikáty každý samozřejmě nedá jen tak z ruky. S fotografem jsme stanovili konkrétní termín a na ty jsem musel dané sbíratelské do atelieru s jejich poklady dostat. Proto jezdili i ze značných vzdáleností. Ale udělali to. Jeden sbíratel přivezl třeba s jedinou láhví, strávil v atelieru pár hodin, než jsme to nafotili, pak si ji vzal a odjel. Jádu lahve přivezl asi náš nejznámější sbíratel Jirka Drvola z Příbrami. Další z velkých sbíratelů Zdeněk Trnka šel se mnou ujdou do své expozice, vyndal těch chvilku nejvýznamnějších kousků se slovy: „Vezmi si je, až budeš mít nafoceno, vrátíš mi je.“ To by skutečně neudělal každý. Kniha nese název Pošumavské pivovary.

Kolik pivovarů jste v knize popsal?

Je třeba říct, že pivovar v minulosti existoval v okrese Klatovy desítky. Já jsem si ale stanovil mezník - rok 1869. Ten laik může nevědět. V roce 1869 byl u nás zrušen propina ní zákon, kterým de facto zařadil platit naprostou volnost v pivovarském podnikání. V roce 1869 vařilo pivo v hranicích dnešního okresu Klatovy neuvěřitelných 50 pivovarů. V roce 1950 už existovaly pouze 2 - Bezdřkov a Železná Ruda. V knize je popsána historie 51 pivovarů. Tím jednapadesátým je bavorský pivovar, který byl zrušen sice v roce 1860, ale v archivech se o něm dochoval poměrně hodně materiálu, takže jsem jej i adil jako jakýsi bonus.

Jak dlouho a kde jste sbíral materiály?

To nebyla práce n kolikam sí ní, ale n kolikaletá. Já to odhaduji zhruba na čtyřicet let. Někdy na přelomu roku 2000 jsem se tou myšlenkou začal zabývat. Šlo o roky shromažďování veškerých materiálů z mnoha zdrojů. Ty chvilky byly n kolik. Především to byl odborný pivovarský tisk - časopisy jako Kvas, Pivovarské listy, Český sládek. Pak regionální periodika - v Klatovech to byl třeba Šumavan, Klatovské listy, v Sušici pak Svatobor, Posel ze

➔ Sušice, Poutník od Otavy. Tato periodika zašla vycházet pibližně od 70. let 19. století, takže to byly na výšku desítky metrů, na váhu metráky svázaných starých listů, které jsem musel počítiv prolístat, pro listy určité rubriky, inzeráty, zprávy, a když jsem našel zmínku o nějakém pivovaru, sládkovi, nájemci, majiteli, okamžitě vše zaznamenat, okopírovat nebo ofotit. Dalším zdrojem byly kroniky obcí, měst, v nichž se jednotlivé pivovary nacházely. Ten nejvhodnější zdroj však představovaly oblastní a okresní archivy. V nich jsem po dobu těchto let strávil snad stovky badatelských hodin. To byla mravenčí práce. Do archivu musíte přijít v době, kdy má vyhrazené tzv. badatelské hodiny pro veřejnost. Zapůjčím vám požadovaný fond v podobě mnoha krabic a vy se musíte, často s rouškou na ústech, probírat starými, zaprášenými, často polorozpadlými listinami. V těšně archiválií je psána v meckým kurentem nebo švabachem, takže jsem musel najít někoho, kdo mně s překladem do češtiny pomáhal, ale jsem se naučil pekládat to základní sám. Nejcennějším archivním materiálem pro mě byly v době koupě a nájemní smlouvy. Pokud se originály těchto smluv dochovaly, byly pro mě skutečnou studnicí informací. A nebyly to jen archivy v Klatovech. Těch bylo kvůli fondu schwarzenberského panství jsem musel jet do českého Krumlova a tam strávit i dny. Troufám si říct, že kdyby někdo nikdy nechtěl psát novou knížku o historii pivovarnictví v tomto regionu, tak nevypátrá nic nového, protože jiné zdroje, než ty, co jsem prostudoval, už neexistují. Historie pošumavského pivovarnictví je vlastně uzavřenou kapitolou. Právě v tom vidím hlavní smysl své práce.

Co bylo na vzniku vaší knihy nejtěžší?

Byl to naprosto bezbolestný hladký porod. Když dáváte práci, která vás baví, tak jde vše snáz. Snad je to dané tím, že se psaním knih neživím, je to moje koníček. Nebyl jsem nikdy vázán, bádání, pátrání a shromažďování různých materiálů a informací bylo často velice dobrodružné a napínavé. Prostě jsem se u toho bavil a současně seberealizoval. Na žádné potíže zásadního charakteru jsem při psaní a vydání této knížky skutečně nenarazil. Divné, že?

Mohou se vaši vnitřně těšit i ti, kteří na to nešli?

Víte, to je problém, protože filumenie a pivovarnictví jsou mým koníčkem a o nich jsem už své knihy napsal. Nerad bych se pouštěl do něčeho jiného jen proto, abych něco musel zase napsat. Škoda, že už nežije u nás Milan Pokorný ze Sušice. S ním jsme chtěli v budoucnu udělat knihu Putování po bývalých sušických hospodách. Bohužel jsem se do toho pouštět nebudu. Já si teď musím rok dva odpočinout a možná se za to ukáže, že mně psaní bude scházet.

Jaký jste měl pocit z této vaší knihy?

Pocitů mám všem s pozitivní. Nejvíce mě překvapil zájem lidí, nečekal jsem, že se jich zde sejde tolik. A samozřejmě mě potěšilo, že mezi nimi bylo tolik kamarádů – sbíratelů. Mnozí vážili dalekou cestu,

dokonce až ze Slovenska a z Moravy. Kmotr i mluvili velice plynule – jak senátorka Jiřina Rippelová, tak starosta Michal Šneberger i kamarád Jiří Drvola, majitel nejvyšší sbírky starých pivních lahví v Evropě. Navíc ke všemu plynule zahrál CK šramlí ŠVEJK, jejich písně se ke tomu vyloženě hodily. Kniha byla pokladem na železnorudském pivovaru Belvédér.

Jaký vztah máte k jeho majiteli?

My se s Františkem Strnadem známe mnoho let. Poprvé jsme se setkali, když on koupil hotel Grád a chtěl tam založit malé pivovarské muzeum. Tehdy mě oslovil poprvé a my jsme mu s Jirkou Drvolou odborně pomáhali při realizaci jeho myšlenky. Je to člověk, který je také svým způsobem „blázen“. To není urážka, to je myšleno v tom dobrém slova smyslu. A co říkám na úspěch jeho pivovaru? Za ty roky svého provozu získal adu ocenění českých i mezinárodních. Myslím, že ta ocenění hovoří za všechno. Na malých pivovarech je vidět, že pivo vaří sládek. Zdraví uží slovo „vařít“. Ve velkých pivovarech „vaří“ pivo počítačové programy, zatímco skutečné sládkovské emeslo je uchované právě v těchto malých pivovarech. Takže já věřím tomu, že malé pivovary mají obrovskou perspektivu.

Když sbíráte lahve, jaká je vaše nejužší? Ne cenová, ale sbíratelská?

Nejužší jsou vždy takové lahve, které najdete sami třeba na nějakém starém podkrovní nebo na základě bývalé hospody vykopete láhev, která tam ležela více než sto let. K té pak máte úplně jiný vztah než k těm, kterou vydražíte třeba na Aukru. Nejedná se o ratel má své poklady, které vlastní pouze on sám a taky si je náležitě hlídá. Takže nejvyšší cenu pro mě mají lahve, ke kterým se váže nějaká příhoda, zážitek nebo vzpomínka.

Který sládek ze šumavských a pošumavských pivovarů je vám nejbližší?

Je to Alois Gotz. Láhev s ním jsem Gotz je navíc i jednou z nejkrásnějších lahví. Pan Gotz byl sládkem a nájemcem schwarzenberských pivovarů v Dlouhé Vsi a v Prášilech. V Dlouhé Vsi to bylo v letech 1872 až 1889 a v Prášilech v letech 1889 až 1907. Nebo jména dalších pošumavských sládků – Matěj Maštovského, Theodora Dolanského, Jana Šebesty, Josefa Pauliho, Františka Klečky, Tomáše Jarolíma, Adolfa Petermichla, Václava Wágnera, Karla Vrhela, Antonína Melana – ta dnes prakticky nikomu nic neříkají, ale pro nás zájemce o historii pivovarnictví to jsou nefalšované pojmy. Já mám nejraději lahve, které nesou právě jen jejich jména bez místa určení. V žádném jiném regionu nenajdete na lahvích tolik jmen jako právě u nás na Šumavě a v Pošumaví. Často musíme pátrat, kam asi láhev patří, kde a kdy asi byla vyrobena, protože sládkové a nájemci pivovarů často měli místa a lahve se svým jménem si do nového pivovaru brali s sebou. To je v mnoha případech doslova detektivní úkol.

Rozhovor a foto: Hana Sádliková

Chceš-li na Onen Svět, pojedeš s námi

Titulek byl mottem setkání drezin s auto a moto veterány, ačrovy 27. srpna 2011

A jak to dopadlo?

Ráno na ačrovy probleskovalo sluníčko a vše vypadalo na pohodový den, i když zpravodajství předpovídalo něco jiného. Krátce po poledni dorazili první účastníci, oba byly válečné Willisy, poté „přibublaly“ pistovky Ariel a Praga a nato postupně dorazili další veteránská auta a motocykly. Trochu jsme podebatili o život a tak, prohlédli si muzeum železničních drezin, povozili se na historických železničních drezinách, pokoukali i se svými ratolestmi na zahradní železnici. Bohužel před odjezdem na prohlídkovou a pouhou trasu se po asi pokazilo.

Odjeli jsme již za deštěm po trase Bělá – Víteň – Patraska – Dolní Poltice, u kostela sv. Isidora z r. 1805 si udělali pár zmoklých fotek. Tam na nás čekal starosta Mstysle Dešenec Jan Rejček a odjeli jsme do Mstysle k národní technické památce Denkscherzovu hamru z r. 1850. Majitel pan Pícha nás již otekal a předvedl nám spuštění vodního kola. Poté jsme se přesunuli do vnitru hamru, kde nám vysvětlil nejen historii ale i současnou a postup renovace hamru.

Spuštění hamru jsme se mnozí z nás vrátili do drezin, kdy kování s pomocí vodní síly bylo ještě dosti běžné. Pak jsme se rozloučili a odjeli přes Divišovice do Šumavských hvozdů, kde nám pan starosta Rejček odemkl závory abychom mohli projet na avizovaný Onen Svět. Na Onen Svět, kam dorazilo osm statečných veteránů, devět motorek a sedm doprovodných vozů, jsme se pro historii zvonili. Nikomu se tady nechtělo zstát, a tak se nad námi i sv. Petr slítoval a rozehnal děs a následovala jízda zpět do normálního a běžného života. V ačrovy všichni obdrželi pamětní list (statečných). Díky za účast.

Text a foto: Václav Zahradka, majitel muzea železničních drezin

Jak jsem se stal obdivovatelem Železnorudského smíšeného sboru

V sobotu 27. 8. 2011 po ádal Bohemia Cantat (*nesout žní festival sborového zp vu, ur ený jednotlivým zp vák m p ípadn í celým sbor m, viz www.bohemiacantat.cz*) festivalový koncert v kostele Sv. Antonína Velikého v Liberci. A protože jsem byl návštěvou u své matky v Praze a v d l jsem, že na festivalu vystoupí Železnorudský smíšený sbor, jel jsem ve er do Liberce. Už když jsem p íjel k parkovišti blízko kostela, za al jsem tušit, že nejde o n jakou regionální akci. Nebylo kde zaparkovat a ke kostelu se ubíraly davy lidí. P ídal jsem se k nim a vstoupil do gotického kostela. Kostel byl plný. Poda ilo se mi protla it a pozdravit leny našeho sboru (Olga a Veronika Myšková, Lucie Kulhánková, Monika a Martina Najmanová, Irena Häuslerová, Olga ervenková, Martin ervenka). Krátce po osmé hodin nás - zp váky a diváky - p ívítali po adatelé. A potom jsem se už jen nechal unášet krásou skladeb, kterou prezentovaly tzv. Ateliéry. Poslední vystoupil Ateliér 4 -

Nová hudba z Nového sv ta pod vedením sbormistra Ji ího Kratochvíla z USA. A práv v tomto ateliéru zp ívali „naší“. Stál jsem a byl jsem krásn oslovený hudbou a získaný pro hudbu. Až mi naskakovala husí k že. Sbor pod vedením sbormistra vytvo il nepopsatelnou atmosféru a krásný zážitek. Závíd l jsem zp vák m a zároveň jsem byl vd ný za ten zážitek. Po skon ení jsme všichni tleskali jako diví. Tak a je konec, ekl jsem si. Hodina a p l nádherné hudby utekla jako nic. Ješt mne však p ece jen n co ekalo. Když skon il Ateliér 4 a zp váci se rozcházel, šli protagonisté ze Železnorudského sboru kolem mne. A když mne m íjeli, tak se mnou prohodili slovo nebo jen tak na mne koukli. A já jsem byl strašn hrdý na to, že je znám, že znám lidi, kte í dokážou vytvo it svým zp vem tu neopakovatelnou atmosféru. A taky jsem byl moc rád, že okolo stojící diváci vid li, že se známe. Bezva pocit.

Miloslav Kulich, Železná Ruda

Blahop ání

Václav Suk – Železná Ruda
Josef Pospíchal – Železná Ruda
František Strnad – Železná Ruda
František Zelenka – Železná Ruda
Jaroslava Praumová – Železná Ruda
Jarmila Chromiaková – Železná Ruda
Gisela Denková – Hojsova Stráž

Všem p eujeme pevné zdraví, hodn radost, spokojenost a štěstí. Do dalších let optimismus a jen to nejlepší.

Sociální komise

Indický poutník doputoval na Šumavu

Indický poutník Debasis De se rozhodl procestovat alespo 130 zemí sv ta pod vlajkou OSN. Dorazil i do Železné Rudy a setkal se s p edstaviteli m st a obcí, se studenty a dalšími mladými lidmi. Navštívil už 142 zemí sv ta. M stu Železná Ruda v noval korálky Oko Šíva. Jde o plody stromu Elaeocarpus ganitrus, o n mž se tvrdí, že roste na místech, kam ukáply slzy indického boha Šivy b hem meditací.

Debasis De putuje od roku 1991 sám v tšinou stopem nebo vlakem a na cestách se setkává s p edstaviteli m st a obcí, se studenty a dalšími mladými lidmi. Navštívil už 142 zemí sv ta. M stu Železná Ruda v noval korálky Oko Šíva. Jde o plody stromu Elaeocarpus ganitrus, o n mž se tvrdí, že roste na místech, kam ukáply slzy indického boha Šivy b hem meditací.

-rh-

POZVÁNKA NA VEŘEJNOU PANELOVOU DISKUSI NA TÉMA
Žiji a podnikám na Šumavě

21. září 2011 od 16:00h
Spolkový dům - Modrava
úvodní přednášky hostů
občerstvení zdarma
tisková konference
veřejná diskuse

Akce se koná pod záštitou:
JUDr. Jiřiny Ríppelové, senátorky a bývalé starostky Sušice
ing. Tomáše Jirsy, senátora a starosty Hluboké nad Vltavou
ing. Antonína Schuberta, starosty Modravy

Diskusní podvečer je určen všem, kteří na Šumavě žijí, všem, kteří zde chtějí podnikat, či jž podnikají, ano i Tobě - vstup i občerstvení je zdarma a vzhledem k omezené kapacitě míst k sezení doporučujeme rezervaci u organizátora: Naše Šumava
Iveta Janečková, tel: 728 227 085

Inaugurace

Ve st edu 31. 8. 11 prob hla ve škole Karla Klostermanna slavnostní inaugurace poštovních nových známek Flora a fauna Šumavy. Ú astníky této malé slavnosti, která vzbudila zájem i v Bavorsku p ívítal starosta m sta Železné Rudy Michal Šneberger, který též s p edsedou klubu filatelist Klatovy Steinerem nové známky pok til. K této slavnostní události byly vydán aršík, obálky se známkou a razítkem, vše k dortání v infocentru v Železné Rud . O zdárný pr b h akce se zasloužili též editel školy Ctírad Drahorád, Martina Najmanová a Ivana Vilišová, kterým redakce d kuje.

(VCH)